

ผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและความคิดเห็นของพนักงานลูกจ้าง เกี่ยวกับสวัสดิการที่ได้รับ

ในบทนี้เป็นบทที่กล่าวถึงการวิเคราะห์ และสรุปผลที่ได้จากการออกแบบสอบถามของพนักงานลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้เลือกเป็นสถานประกอบการตัวอย่าง จำนวน ๕ แห่ง มีจำนวนพนักงานลูกจ้างทั้งสิ้น ๖,๕๒๓ คน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น ๖๘๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗ ของพนักงานลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการที่เลือกเป็นตัวอย่าง และจำนวนแบบสอบถามได้รับกลับคืนมาทั้งสิ้น ๕๖๕ ชุด หรือร้อยละ ๘๒.๒ ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากสถานประกอบการตัวอย่างแต่ละแห่งอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ ๖๔ - ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป (ดังรายละเอียดตารางที่ ๑๐)

ตารางที่ ๑๐ แสดงจำนวนแบบสอบถาม และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานประกอบการ	จำนวนลูกจ้าง ทั้งสิ้น	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป	๗ (๑) ร้อยละ	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	๗ (๒) ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๖,๒๕๐	๖๒๕	๑๐	๕๐๗	๘๑.๑
บริษัท ก	๓,๑๐๐	๓๑๐	๑๐	๒๖๗	๘๖.๑
บริษัท ข	๒,๑๐๐	๒๑๐	๑๐	๑๓๕	๖๔.๒
บริษัท ค	๑,๐๕๐	๑๐๕	๑๐	๑๐๕	๑๐๐.๐
กิจการขนาดกลาง	๑๓๘	๕๑	๓๐	๕๐	๙๘.๓
บริษัท ง	๖๐	๑๘	๓๐	๑๘	๑๐๐.๐
บริษัท จ	๕๐	๑๒	๓๐	๑๒	๑๐๐.๐
บริษัท ฉ	๓๘	๑๑	๓๐	๑๐	๙๐.๙
กิจการขนาดเล็ก	๓๕	๒๑	๖๐	๑๘	๘๕.๗
บริษัท ซ	๑๓	๘	๖๐	๗	๘๗.๕
บริษัท ฅ	๑๒	๗	๖๐	๖	๕๐.๗
บริษัท ฎ	๑๐	๖	๖๐	๕	๕๐.๐
รวม	๖,๕๒๓	๖๘๗	๑๐.๗	๕๖๕	๘๓.๖

หมายเหตุ (๑) จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปคิดเป็นร้อยละของจำนวนคนงานทั้งสิ้น

(๒) จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนคิดเป็นร้อยละของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป

การวิเคราะห์ และสรุปผลการศึกษา แบ่งออกได้เป็น ๓ หมวด

- ก. ลักษณะพื้นฐานของข้อมูล
- ข. ความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้าง
- ค. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสวัสดิการที่ได้รับ

ก. ลักษณะพื้นฐานของข้อมูล ลักษณะข้อมูลโดยทั่วไปของพนักงานลูกจ้างในอุตสาหกรรม
การผลิตเครื่องคัม พอดีจำแนกลักษณะได้ดังนี้

๑. ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑.๑ เพศ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีเพศชายคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๗
และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแยกรายละเอียดในแต่ละ
ขนาดกิจการ ดังนี้

กิจการขนาดใหญ่ มีเพศชายร้อยละ ๕๓.๘ และเพศหญิงร้อยละ ๔๖.๒

กิจการขนาดกลาง มีเพศชายร้อยละ ๓๒.๕ และเพศหญิงร้อยละ ๖๗.๕

กิจการขนาดเล็ก มีเพศชายร้อยละ ๖๖.๗ และเพศหญิงร้อยละ ๓๓.๓

จะเห็นว่าในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องคัม มีการจ้างงานทั้งพนักงานชายและ
พนักงานหญิงในอัตราส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม			
		ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
<u>กิจการขนาดใหญ่</u>	๕๐๗	๒๗๓	๕๓.๘	๒๓๔	๔๖.๒
บริษัท ก	๒๒๗	๑๑๗	๕๓.๘	๑๑๐	๔๖.๒
บริษัท ข	๑๓๕	๖๐๑	๗๔.๘	๓๔	๒๕.๒
บริษัท ค	๑๐๕	๕๕	๕๒.๔	๕๐	๔๗.๖
<u>กิจการขนาดกลาง</u>	๔๐	๑๓	๓๒.๕	๒๗	๖๗.๕
บริษัท ง	๑๘	๓	๑๖.๖	๑๕	๘๓.๓
บริษัท จ	๑๒	๖	๕๐.๐	๖	๕๐.๐
บริษัท ฉ	๑๐	๔	๔๐.๐	๖	๖๐.๐
<u>กิจการขนาดเล็ก</u>	๑๘	๑๒	๖๖.๗	๖	๓๓.๓
บริษัท ซ	๗	๔	๕๗.๑	๓	๔๒.๙
บริษัท ฅ	๖	๕	๘๓.๓	๑	๑๖.๗
บริษัท ฎ	๕	๓	๖๐.๐	๒	๔๐.๐
รวม	๕๖๕	๒๙๘	๕๒.๗	๒๖๗	๔๗.๓

๑.๒ ประเภทพนักงานลูกจ้าง ในสถานประกอบการได้แบ่งประเภทพนักงานลูกจ้าง
ไปเป็น ๓ ประเภท คือ

- ก. พนักงานหรือลูกจ้างประจำ
- ข. พนักงานหรือลูกจ้างชั่วคราว
- ค. พนักงานหรือลูกจ้างทดลองงาน

ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นพนักงานหรือลูกจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕.
ส่วนที่เหลือซึ่งน้อยมากเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั่วคราว ร้อยละ ๒.๑ และพนักงานหรือลูกจ้าง
ทดลองงาน ร้อยละ ๔.๔ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น

กิจการขนาดใหญ่ เกือบจะทั้งหมดของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง
ประจำ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๔ พนักงานหรือลูกจ้างทดลองงานร้อยละ ๒.๖ และไม่มีพนักงานชั่วคราว

กิจการขนาดกลาง เป็นพนักงานหรือลูกจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕ พนักงานหรือ
ลูกจ้างชั่วคราวคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕ และที่เหลือร้อยละ ๑๕.๐ เป็นลูกจ้างทดลองงาน

กิจการขนาดเล็ก มีจำนวนลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างทดลองงาน
ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕, ๒๗.๘ และ ๓๓.๓ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
ในกิจการขนาดเล็ก ตามลำดับ

อาจกล่าวได้ว่าในสถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องคัมพิวเตอร์จะจ้าง
พนักงานหรือลูกจ้างประจำในการทำงาน เพื่อก่อให้เกิดผลดีทางด้านจิตใจของพนักงาน กล่าวคือ
ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองได้มีส่วนร่วมในกิจการ เกิดความรู้สึกมั่นคงในการทำงาน เกิดความ
รู้สึกภาคภูมิใจในการทำงาน ช่วยลดปัญหาการเข้าออกจางาน และค่าใช้จ่ายในการฝึกหัดงาน
ได้อีกด้วย ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนพนักงานหรือลูกจ้างจำแนกตามประเภทการจ้าง

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น	พนักงานหรือลูกจ้างประจำ		พนักงานหรือลูกจ้างชั่วคราว		พนักงานหรือลูกจ้างทดลองงาน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๔๕๔	๘๙.๔	๐	๐	๑๓	๒.๖
บริษัท ก	๒๒๗	๒๒๑	๙๗.๘	๐	๐	๖	๒.๖
บริษัท ข	๑๓๕	๑๓๐	๙๖.๓	๐	๐	๕	๓.๗
บริษัท ค	๑๐๕	๑๐๓	๙๘.๑	๐	๐	๒	๑.๙
กิจการขนาดกลาง	๔๐	๒๗	๖๗.๕	๗	๑๗.๕	๖	๑๕.๐
บริษัท ง	๑๘	๑๒	๖๖.๗	๔	๒๒.๒	๒	๑๑.๑
บริษัท จ	๑๒	๘	๖๖.๗	๐	๐	๔	๓๓.๓
บริษัท ฉ	๑๐	๗	๗๐.๐	๓	๓๐.๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๗	๓๘.๙	๕	๒๗.๘	๖	๓๓.๓
บริษัท ซ	๗	๓	๔๒.๙	๐	๐	๔	๕๗.๑
บริษัท ฌ	๖	๔	๖๖.๗	๐	๐	๒	๓๓.๓
บริษัท ฎ	๕	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๕๒๘	๙๓.๕	๑๒	๒.๑	๒๕	๔.๔

๑.๓ สถานภาพสมรส

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่สมรสแล้วร้อยละ ๖๐.๐ และโสด ร้อยละ ๓๖.๗ และมีผู้ที่ไม่ตอบร้อยละ ๓.๒ เมื่อพิจารณาตามขนาดของกิจการแล้วเป็นดังนี้

กิจการขนาดใหญ่ มีพนักงานที่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕ โสดร้อยละ ๓๐.๐

กิจการขนาดกลาง มีพนักงานที่สมรสแล้ว และโสด จำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็น ร้อยละ ๔๓.๕ และ ๔๕.๐ ตามลำดับ

กิจการขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ยังเป็นโสด คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓ และสมรสแล้วร้อยละ

๑๖.๗

ตารางที่ ๑๓ แสดงสถานภาพการสมรสของพนักงานลูกจ้าง

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม	โสด		สมรส		ไม่ตอบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๑๕๒	๓๐.๐	๓๑๗	๖๒.๕	๓๘	๗.๕
บริษัท ก	๒๒๗	๗๓	๒๗.๓	๑๖๖	๖๒.๒	๒๘	๑๐.๕
บริษัท ข	๑๓๕	๖๐	๔๔.๔	๗๑	๕๒.๖	๔	๓.๐
บริษัท ค	๑๐๕	๑๙	๑๘.๑	๘๐	๗๖.๒	๖	๕.๗
กิจการขนาดกลาง	๕๐	๑๘	๔๕.๐	๑๙	๓๗.๕	๓	๖.๕
บริษัท ง	๑๘	๘	๔๔.๔	๘	๔๔.๔	๒	๑๑.๑
บริษัท จ	๑๒	๔	๓๓.๓	๗	๕๘.๓	๑	๘.๓
บริษัท ฉ	๑๐	๖	๖๐.๐	๔	๔๐.๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๑๕	๘๓.๓	๓	๑๖.๗	๐	๐
บริษัท ช	๗	๕	๗๑.๔	๒	๒๘.๖	๐	๐
บริษัท ซ	๖	๕	๘๓.๓	๑	๑๖.๗	๐	๐
บริษัท ฌ	๕	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๑๘๕	๓๒.๗	๓๗๙	๖๐.๐	๔๑	๗.๒

๑.๔ จำนวนบุคคลในความอุปการะ

ผู้ตอบแบบสอบถามต้องรับอุปการะบุคคลในครอบครัวของตนโดยเฉลี่ย

จำนวน ๑ - ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔ อุปการะบุคคลในครอบครัวจำนวน ๔ - ๖ คน

คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕ อุปการะบุคคลในครอบครัวจำนวนตั้งแต่ ๗ คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๔.๗

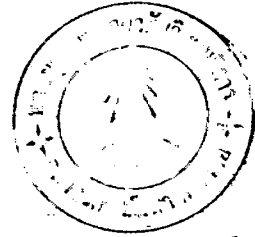
ไม่มีบุคคลในความอุปการะคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗ และมีส่วนหนึ่งที่ไม่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓

ตารางที่ ๑๔ จึงแสดงให้เห็นว่าในการทำงานซึ่งนอกจากพนักงานลูกจ้าง จะต้องรับผิดชอบในงานที่ทำแล้ว ยังต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูบุคคลในความอุปการะ เฉลี่ยแล้ว ประมาณ ๓ คนต่อพนักงานลูกจ้าง ๑ คน ฉะนั้น การจัดสวัสดิการให้แก่พนักงานลูกจ้างควรจะได้ครอบคลุมถึงครอบครัวของพนักงานลูกจ้างด้วย การที่หน่วยงานหรือนายจ้างให้ความช่วยเหลือทางด้านสวัสดิการแก่ครอบครัวของพนักงาน เช่น การช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่ครอบครัวพนักงานที่เจ็บป่วย การช่วยเหลือเรื่องการศึกษาบุตร ฯลฯ จะเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระค่าครองชีพของพนักงาน ช่วยให้พนักงานได้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างทัดเทียมกับผู้อื่น และจะมีผลสะท้อนไปถึงการทำงานของพนักงานลูกจ้าง ทำให้ไม่ต้องคอยวิตกกังวลต่อปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหาครอบครัวมากจนเกินไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนบุคคลในความอุปการะ

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม	ไม่มี		๑ - ๓ คน		๔ - ๖ คน		๗ คนขึ้นไป		ไม่ตอบ		\bar{X}
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๖๔	๑๒.๖	๒๒๙	๔๕.๒	๑๕๘	๓๑.๒	๔๓	๘.๕	๑๓	๒.๕	$\bar{X}_1 = 3.1$
บริษัท ก	๒๒๗	๕๓	๘.๖	๑๕๐	๕๒.๔	๗๗	๒๘.๘	๑๙	๗.๑	๘	๓.๐	
บริษัท ข	๑๓๕	๓๖	๒๖.๗	๕๕	๔๐.๗	๓๗	๒๗.๘	๗	๕.๒	๐	๐	
บริษัท ค	๑๐๕	๕	๔.๘	๓๔	๓๒.๔	๔๔	๔๑.๙	๑๗	๑๖.๒	๕	๔.๘	
กิจการขนาดกลาง	๕๐	๒	๕.๐	๑๗	๔๒.๕	๑๕	๓๗.๕	๒	๑๕.๐	๐	๐	$X_2 = 3.9$
บริษัท ง	๑๘	๑	๐	๙	๕๐.๐	๗	๓๘.๙	๒	๑๑.๑	๐	๐	
บริษัท จ	๑๒	๑	๐	๔	๓๓.๓	๖	๕๐.๐	๒	๑๖.๗	๐	๐	
บริษัท ฉ	๑๐	๒	๒๐.๐	๔	๔๐.๐	๒	๒๐.๐	๒	๒๐.๐	๐	๐	
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๑	๐	๑๓	๗๒.๒	๕	๒๗.๘	๐	๐	๐	๐	$\bar{X}_3 = 2.8$
บริษัท ซ	๗	๑	๐	๖	๘๕.๗	๑	๑๔.๓	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฅ	๖	๑	๐	๔	๖๖.๗	๒	๓๓.๓	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฉ	๕	๑	๐	๓	๖๐.๐	๒	๔๐.๐	๐	๐	๐	๐	
รวม	๕๖๕	๖๖	๑๑.๗	๒๕๙	๔๕.๘	๑๗๘	๓๑.๕	๕๙	๘.๗	๑๓	๒.๓	$\bar{X} = 3.2$

๑.๕ สถานภาพการทำงานในอดีตก่อนที่จะทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต

เครื่องคิด

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่าส่วนใหญ่เคยทำงานอื่นมาก่อน คิดเป็น ร้อยละ ๕๘.๓ โดยเป็นผู้ที่เคยทำงานทางคาบเกษตรกรรมมาก่อน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒ รองลงมา เป็นผู้ที่เคยทำงานบริษัทหรือโรงงานอื่น ๆ มาก่อน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ นอกนั้นเป็นผู้ที่เคยทำงานบ้าน รับราชการ และทำงานอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘, ๘.๘ และ ๑.๑ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ตามลำดับ นอกเหนือเป็นผู้ที่ยังไม่เคยทำงานที่ไหนมาก่อนเลย ทำแห่งนี้เป็นแห่งแรก คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗ และมีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ ๑.๕

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนพนักงานลูกจ้างจำแนกตามอาชีพเดิม

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	ยังไม่เคย ทำงาน		ทำงาน ทำส่วน ทำไร่		ทำงานบ้าน		ทำงานบริษัทหรือ โรงงานอื่น ๆ		รับราชการ		อื่น ๆ		ไม่ตอบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๑๖๘	๓๓.๓	๑๘๑	๓๕.๘	๕๕	๑๐.๙	๖๑	๑๑.๕	๒๕	๕.๐	๖	๑.๒	๑๑	๒.๒
บริษัท ก	๒๒๗	๙๖	๓๖.๐	๑๐๙	๔๐.๘	๓๑	๑๑.๖	๑๕	๕.๖	๑๑	๔.๑	๑	๐.๔	๔	๑.๕
บริษัท ข	๑๓๕	๔๘	๓๕.๖	๒๗	๒๐.๐	๑๐	๗.๔	๓๓	๒๔.๔	๑๑	๘.๒	๓	๒.๒	๓	๒.๒
บริษัท ค	๑๐๕	๒๔	๒๒.๙	๔๕	๔๒.๙	๑๔	๑๓.๓	๑๓	๑๒.๔	๓	๒.๘	๒	๑.๙	๔	๓.๘
กิจการขนาดกลาง	๔๐	๘	๒๐.๐	๑๗	๔๒.๕	๕	๑๒.๕	๑๐	๒๕.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ง	๑๘	๔	๒๒.๒	๗	๓๘.๙	๒	๑๑.๑	๕	๒๗.๘	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท จ	๑๒	๒	๑๖.๗	๕	๔๑.๖	๒	๑๖.๗	๓	๒๕.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๒	๒๐.๐	๕	๕๐.๐	๑	๑๐.๐	๒	๒๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๓	๑๖.๗	๑๒	๖๖.๖	๑	๕.๖	๒	๑๑.๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ซ	๗	๒	๒๘.๖	๓	๔๒.๘	๐	๐	๒	๒๘.๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฌ	๖	๑	๑๖.๗	๔	๖๖.๖	๑	๑๖.๗	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฎ	๕	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๑	๒๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๑๗๔	๓๑.๗	๒๑๐	๓๗.๒	๖๑	๑๐.๘	๗๓	๑๒.๙	๒๕	๔.๔	๖	๑.๑	๑๑	๑.๙

๑.๖ ภูมิคำเนาเดิม

ผู้ที่มีภูมิคำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีภูมิคำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ คั้งนี้ภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพฯ) คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ ๑๐.๖ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกคิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ๑.๘ ภาคใต้คิดเป็นร้อยละ ๔.๔ และมีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ร้อยละ ๐.๗

กิจการขนาดใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีภูมิคำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๒ ภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพฯ) คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕

กิจการขนาดกลาง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิคำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพฯ) คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ รองลงมาเป็นผู้ที่มีภูมิคำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐

กิจการขนาดเล็ก จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิคำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖ รองลงมาเป็นผู้ที่มีภูมิคำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ แสดงจำนวนพนักงานลูกจ้างจำแนกตามภูมิภาคและเพศ

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	กรุงเทพฯ		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		ไม่ตอบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๒๒๔	๔๔.๒	๑๕๗	๓๑.๑	๕	๑.๐	๑๐	๒.๐	๓๘	๗.๕	๒๕	๕.๐	๔	๐.๘
บริษัท ก	๒๒๗	๑๓๔	๕๙.๒	๕๐	๒๒.๑	๒	๐.๘	๓	๑.๓	๒๒	๙.๗	๑๔	๖.๒	๒	๐.๘
บริษัท ข	๑๓๕	๕๕	๔๐.๓	๕๗	๔๒.๒	๖	๔.๔	๖	๔.๔	๑๖	๑๑.๙	๕	๓.๗	๐	๐
บริษัท ค	๑๐๕	๓๕	๓๓.๓	๕๐	๔๗.๖	๑	๑.๐	๑	๑.๐	๕	๔.๗	๒	๑.๙	๒	๑.๙
กิจการขนาดกลาง	๕๐	๑๒	๒๔.๐	๑๖	๓๒.๐	๐	๐	๐	๐	๑๒	๒๔.๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ง	๑๘	๔	๒๒.๒	๑๐	๕๕.๖	๐	๐	๐	๐	๔	๒๒.๒	๐	๐	๐	๐
บริษัท จ	๑๒	๔	๓๓.๓	๒	๑๖.๗	๐	๐	๐	๐	๖	๕๐.๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๔	๔๐.๐	๔	๔๐.๐	๐	๐	๐	๐	๒	๒๐.๐	๐	๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๕	๒๗.๘	๒	๑๑.๑	๑	๕.๖	๐	๐	๑๐	๕๕.๖	๐	๐	๐	๐
บริษัท ซ	๗	๒	๒๘.๖	๒	๒๘.๖	๐	๐	๐	๐	๓	๔๒.๘	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฅ	๖	๑	๑๖.๗	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕	๘๓.๓	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฎ	๕	๒	๔๐.๐	๐	๐	๑	๒๐.๐	๐	๐	๒	๔๐.๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๒๔๑	๔๒.๖	๒๑๕	๓๘.๑	๑๐	๑.๘	๑๐	๑.๘	๖๐	๑๐.๖	๒๕	๔.๔	๔	๐.๗

๑.๗ อายุ

ตารางที่ ๑๗ แสดงกลุ่มอายุของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๐ รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี ซึ่งมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗ และผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง ๕๑ - ๖๐ ปี, เกิน ๖๐ ปีขึ้นไป และต่ำกว่า ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๗.๖, ๐.๗ และ ๕.๐ ตามลำดับ โดยเฉลี่ยของอายุของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องปั้น ประมาณ ๓๔.๒ ปี

กิจการขนาดใหญ่ ส่วนมากของผู้ตอบแบบสอบถามจะมีอายุระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี และ ๓๑ - ๔๐ ปี ซึ่งมีจำนวนที่ใกล้เคียงกันมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗ และ ๓๑.๖ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกิจการขนาดใหญ่ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี ๕๑ - ๖๐ ปี ๖๐ ปีขึ้นไป และต่ำกว่า ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗, ๘.๑, ๐.๘ และ ๐.๘ ตามลำดับ อายุโดยเฉลี่ยของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามในกิจการขนาดใหญ่ ประมาณ ๓๕.๑ ปี

กิจการขนาดกลาง ส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามขนาดกลาง มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี และระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ และ ๓๕.๐ ตามลำดับ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๓๑ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕ อายุโดยเฉลี่ยของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามในกิจการขนาดกลาง ประมาณ ๒๗.๔ ปี

กิจการขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามของกิจการขนาดเล็ก มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๒๑ - ๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙ อายุโดยเฉลี่ยของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามในกิจการขนาดเล็ก ประมาณ ๒๑.๕ ปี

ตารางที่ ๑๗ แสดงจำนวนพนักงานลูกจ้างจำแนกตามกลุ่มอายุ

สถานประกอบการ	จำนวนตอบแบบสอบถาม	ต่ำกว่า ๒๐ ปี		๒๑ - ๓๐ ปี		๓๑ - ๔๐ ปี		๔๑ - ๕๐ ปี		๕๑ - ๖๐ ปี		เกิน ๖๐ ปี		ไม่ตอบ		\bar{X}
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๒	๐.๔	๑๗๑	๓๓.๗	๑๒๐	๓๑.๖	๑๑๕	๒๒.๗	๕๑	๘.๑	๕	๐.๘	๑๕	๒.๘	$\bar{X}_1 = 35.1$
บริษัท ก	๒๒๗	๐	๐	๗๗	๒๘.๘	๘๘	๓๓.๐	๖๕	๒๘.๓	๒๙	๑๐.๕	๐	๐	๘	๓.๐	
บริษัท ข	๑๓๕	๒	๑.๕	๗๘	๕๗.๘	๓๙	๒๘.๙	๑๐	๗.๔	๓	๒.๒	๐	๐	๓	๒.๒	
บริษัท ค	๑๐๕	๐	๐	๑๖	๑๕.๒	๓๓	๓๑.๔	๕๐	๓๘.๑	๙	๘.๖	๕	๓.๘	๓	๒.๙	
กิจการขนาดกลาง	๕๐	๑๕	๓๗.๕	๑๕	๓๕.๐	๘	๒๐.๐	๑	๒.๕	๒	๕.๐	๐	๐	๐	๐	$\bar{X}_2 = 27.4$
บริษัท ง	๑๘	๕	๒๗.๒	๗	๓๘.๙	๗	๓๘.๙	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท จ	๑๒	๕	๔๑.๗	๓	๒๕.๐	๑	๘.๓	๑	๘.๓	๒	๑๖.๗	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฉ	๑๐	๖	๖๐.๐	๔	๔๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๑๑	๖๑.๑	๗	๓๘.๙	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	$\bar{X}_3 = 21.9$
บริษัท ซ	๗	๕	๕๑.๑	๓	๔๒.๙	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฅ	๖	๕	๖๖.๗	๒	๓๓.๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฉ	๕	๓	๖๐.๐	๒	๔๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
รวม	๕๖๕	๒๘	๕.๐	๑๙๒	๓๔.๐	๑๒๘	๒๘.๗	๑๑๖	๒๐.๕	๕๓	๙.๖	๕	๐.๗	๑๕	๒.๕	$\bar{X} = 34.2$

๑.๔ การศึกษา

ปัจจัยที่ควรจะนำมาพิจารณา คือ ระดับการศึกษา ซึ่งพบว่าพนักงานลูกจ้างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ ๒๐.๕ มัธยมศึกษาร้อยละ ๒๖.๐ ส่วนผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับ อาชีวศึกษา และ อุดมศึกษา มีน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๔.๐ และ ๓.๒ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม สูงกว่าระดับอุดมศึกษาไม่มีเลย ซึ่งตัวเลขแสดงระดับการศึกษานี้แสดงถึงระดับความรู้และความสามารถ ภาย เพราะแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานแบบไร้ฝีมือ (Unskilled labour) ซึ่งผลของ ระดับการศึกษาจะมีไปถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น การรักษาระเบียบวินัย การเคารพกฎข้อบังคับ ความรับผิดชอบ ในการทำงาน ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนเลย คิดเป็นร้อยละ ๑.๒ (ตารางที่ ๑๔)

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนพนักงานลูกจ้าง จำแนกตามระดับการศึกษา

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	ไม่ไ้เรียน		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา		สูงกว่าปริญญาตรี		ไม่ตอบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๗	๑.๔	๒๙๕	๕๘.๒	๑๖๐	๒๗.๖	๘๑	๘.๑	๑๘	๓.๕	๐	๐	๖	๑.๒
บริษัท ก	๒๖๗	๕	๑.๙	๑๖๕	๖๑.๘	๖๒	๒๓.๒	๒๐	๗.๕	๕	๓.๘	๐	๐	๖	๒.๒
บริษัท ข	๑๓๕	๐	๐	๕๒	๓๘.๕	๖๐	๔๔.๘	๑๖	๑๑.๙	๗	๕.๒	๐	๐	๑	๐
บริษัท ค	๑๐๕	๒	๑.๙	๗๘	๗๔.๓	๑๘	๑๗.๑	๕	๔.๘	๒	๑.๙	๐	๐	๐	๐
กิจการขนาดกลาง	๘๐	๐	๐	๓๑	๓๗.๕	๕	๖.๒	๘	๑๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ง	๑๘	๐	๐	๑๘	๑๐๐.๐	๕	๒๗.๗	๒	๑๑.๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท จ	๑๒	๐	๐	๑๐	๘๓.๓	๑	๘.๓	๑	๘.๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๐	๐	๗	๗๐.๐	๒	๒๐.๐	๑	๑๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๐	๐	๑๖	๘๘.๙	๒	๑๑.๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ซ	๗	๐	๐	๕	๗๑.๔	๒	๒๘.๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฅ	๖	๐	๐	๖	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฉ	๕	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๗	๑.๒	๓๕๒	๖๐.๕	๑๘๗	๓๓.๐	๘๕	๘.๐	๑๘	๓.๒	๐	๐	๖	๑.๑

๑.๕ อายุงานของพนักงานลูกจ้าง

ตารางที่ ๑๕ แสดงอายุงานของพนักงานลูกจ้าง ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันสมัครเข้าทำงานจนถึงปัจจุบัน หากพิจารณาจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว จะเห็นว่าพนักงานลูกจ้างส่วนใหญ่จะมีอายุงานตั้งแต่ ๑ - ๕ ปี และ ๖ - ๑๐ ปี มีจำนวนใกล้เคียงกันมากที่สุดเป็นร้อยละ ๒๕.๕ และ ๒๓.๘ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาคือผู้ที่มีอายุงานระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี, ๒๐ ปีขึ้นไป และระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔, ๑๒.๒, และ ๙.๔ ตามลำดับ นอกจากนี้เป็นผู้ที่ยังทำงานไม่ถึง ๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ และมีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามชอนร้อยละ ๐.๕ หากจะพิจารณาอายุงานของพนักงานลูกจ้างโดยแยกพิจารณาตามขนาดของกิจการ จะเห็นความแตกต่างกันมาก ดังนี้

กิจการขนาดใหญ่ ส่วนมากพนักงานลูกจ้างจะมีอายุงานระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖ รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุงานระหว่าง ๑ - ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕ นอกจากนี้เป็นผู้ที่มีอายุงานระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี, ๑๖ - ๒๐ ปี, ๒๐ ปีขึ้นไป และไม่ถึง ๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒, ๘.๓, ๑๓.๖ และ ๘.๕ ตามลำดับ หากคำนวณโดยเฉลี่ยแล้วพนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดใหญ่มีอายุงานประมาณคนละ ๘.๔ ปี

กิจการขนาดกลาง ลูกจ้างทั้งหมดมีอายุงานไม่เกิน ๕ ปี โดยผู้ที่มีอายุงานไม่ถึง ๑ ปี และระหว่าง ๑ - ๕ ปี มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๕๐ หากคำนวณโดยเฉลี่ยแล้วอายุงานของลูกจ้างในกิจการขนาดกลางประมาณคนละ ๒ ปี

กิจการขนาดเล็ก ลูกจ้างทั้งหมดมีอายุงานโดยเฉลี่ย ๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนพนักงานลูกจ้าง จำแนกตามอายุงานในสถานประกอบการ

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	ต่ำกว่า ๑ ปี		๑ - ๕ ปี		๖ - ๑๐ ปี		๑๑ - ๑๕ ปี		๑๖ - ๒๐ ปี		๒๐ ปีขึ้นไป		ไม่ตอบ		\bar{X}
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กิจการขนาดใหญ่	๕๓	๔๕	๘๔.๙	๑๒๔	๒๔.๕	๑๓๕	๒๖.๖	๘๓	๑๗.๒	๕๒	๙.๗	๖๕	๑๓.๖	๕	๐.๙	$\bar{X}_1 = 9.4$
บริษัท ก	๒๒๓	๒๓	๘.๖	๖๐	๒๖.๕	๗๖	๒๘.๕	๕๓	๑๗.๖	๕๖	๙.๗	๓๐	๑๑.๒	๕	๑.๙	
บริษัท ข	๑๓๕	๕๐	๑๘.๘	๕๕	๔๕.๙	๓๕	๒๓.๓	๑๐	๗.๔	๖	๔.๔	๕	๓.๗		๐	
บริษัท ค	๑๐๕	๒	๑.๙	๒	๑.๙	๒๓	๒๕.๗	๓๐	๒๘.๖	๑๐	๙.๕	๓๔	๓๒.๔		๐	
กิจการขนาดกลาง	๕๐	๒๐	๕๐.๐	๒๐	๕๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	$\bar{X}_2 = 2.0$
บริษัท ง	๑๘	๙	๕๐.๐	๙	๕๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท จ	๑๒	๕	๔๑.๗	๗	๕๘.๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฉ	๑๐	๖	๖๐.๐	๔	๔๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๑๘	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	$\bar{X}_3 = < 1$
บริษัท ช	๗	๗	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ซ	๖	๖	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฅ	๕	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
รวม	๕๖๕	๘๓	๑๔.๗	๑๔๔	๒๕.๕	๑๓๕	๒๓.๙	๘๓	๑๕.๘	๕๒	๙.๔	๖๕	๑๒.๒	๕	๐.๙	$\bar{X} = 8.6$

๑.๑๖ ที่อยู่อาศัย

ตารางที่ ๒๐ แสดงที่อยู่อาศัยของพนักงานลูกจ้าง ซึ่งส่วนมากร้อยละ ๓๔.๘ ของเขาหรือเธอหรือผู้อนุเคราะห์ รongลงมาเป็นผู้ที่อาศัยผู้อนุเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีบ้านเป็นของตนเอง อยู่บ้านของทางโรงงาน อยู่บ้านพักของหน่วยงานอื่น และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒, ๖.๕, ๒.๓ และ ๐.๒ ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ ส่วนมากพนักงานลูกจ้างของเขาบ้านหรือเขาชอบบ้านของผู้อนุเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖ รongลงมาอาศัยผู้อนุเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐ นอกนั้นที่มีบ้านเป็นของตนเอง อยู่บ้านพักของโรงงาน อยู่บ้านพักของหน่วยงานอื่น และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘, ๐.๘, ๒.๖ และ ๐.๒ ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง ส่วนมากลูกจ้างจะพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง โดยนายจ้างจัดที่พักให้ภายในบริเวณโรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐ รongลงมาลูกจ้างของเขาบ้านอยู่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ นอกนั้นเป็นผู้ที่อาศัยอยู่กับผู้อนุเคราะห์ และมีบ้านเป็นของตนเอง มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ ๑๒.๕

กิจการขนาดเล็ก ส่วนมากนายจ้างจัดที่พักให้ในบริเวณโรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกิจการขนาดเล็ก นอกนั้นเป็นผู้ที่อาศัยผู้อนุเคราะห์ เขาบ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐ และ ๕.๖ ตามลำดับ

จะเห็นว่าในกิจการขนาดกลาง และขนาดเล็ก นายจ้างนิยมจัดที่พักให้แก่ลูกจ้าง ทั้งนี้เพราะลูกจ้างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เขามาทำงานทำในกรุงเทพฯ ไม่มีที่พักอาศัย สภาพการทำงานในกิจการขนาดกลางและขนาดเล็กก็ยังคงแตกต่างไปจากการทำงานในกิจการขนาดใหญ่ กล่าวคือ มีลักษณะการทำงานเป็นแบบครอบครัว ไม่มีการจัดแบ่งหน่วยงาน นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างพักอาศัยภายในบริเวณโรงงาน โดยจัดให้พักอยู่รวม ๆ กัน และบางแห่งจะจัดอาหารให้ด้วย สำหรับกิจการขนาดใหญ่ นายจ้างไม่นิยมจัดที่พักให้ลูกจ้าง มีเพียงร้อยละ ๐.๘ เท่านั้น ที่นายจ้างจัดที่พักให้ และเป็นบ้านพักที่อยู่ภายนอกบริเวณโรงงาน สาเหตุที่ไม่นิยมจัดที่พักให้ อาจจะเป็นเนื่องมาจากมีจำนวนลูกจ้างมาก ค่าใช้จ่ายในการจัดที่พักสูง ประกอบกับได้มีการจัดช่วยเหลือในรูปแบบการให้เงินค่าครองชีพแก่ลูกจ้างแล้ว

ตารางที่ ๒๐ แสดงที่อยู่อาศัยของพนักงานลูกจ้าง

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	มีบ้านเป็น ของตนเอง		เช่าหรือเช่าซื้อ ผู้อื่น		อาศัยผู้อื่น		อยู่บ้านพักของ โรงงาน		บ้านพัก หน่วยงานอื่น		อื่น ๆ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>กิจการขนาดใหญ่</u>	๕๐๗	๑๒๖	๒๔.๘	๕๐๖	๘๐.๖	๑๕๗	๓๑.๐	๕	๐.๘	๑๓	๕.๖	๑	๐.๕
บริษัท ก	๒๒๗	๗๒	๓๑.๐	๑๑๐	๔๘.๕	๘๑	๓๕.๓	๕	๑.๕	๐	๐	๐	๐
บริษัท ข	๑๓๕	๒๑	๑๕.๖	๕๑	๓๗.๘	๕๓	๓๙.๒	๐	๐	๕	๖.๗	๑	๐.๗
บริษัท ค	๑๐๕	๓๓	๓๑.๔	๕๕	๕๒.๔	๒๓	๒๑.๙	๐	๐	๕	๓.๘	๐	๐
<u>กิจการขนาดกลาง</u>	๔๐	๕	๑๒.๕	๑๒	๓๐.๐	๕	๑๒.๕	๑๘	๔๕.๐	๖	๐	๑	๐
บริษัท ง	๑๘	๓	๑๖.๗	๖	๓๓.๓	๑	๕.๖	๘	๔๔.๔	๐	๐	๐	๐
บริษัท จ	๑๒	๑	๘.๓	๔	๓๓.๓	๓	๒๕.๐	๕	๓๓.๓	๐	๐	๑	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๑	๑๐.๐	๒	๒๐.๐	๑	๑๐.๐	๖	๖๐.๐	๖	๐	๐	๐
<u>กิจการขนาดเล็ก</u>	๑๘	๐	๐	๑	๕.๖	๒	๑๑.๑	๑๕	๘๓.๓	๖	๐	๐	๐
บริษัท ข	๗	๐	๐	๑	๑๔.๓	๑	๑๔.๓	๕	๗๑.๔	๐	๐	๐	๐
บริษัท ค	๖	๐	๐	๐	๐	๑	๑๖.๗	๕	๘๓.๓	๐	๐	๑	๐
บริษัท ฉ	๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๑๓๑	๒๓.๒	๕๑๙	๙๑.๘	๑๖๕	๒๙.๐	๓๗	๖.๕	๑๓	๒.๓	๑	๐.๕

๑.๑๑ การ เดินทางมาปฏิบัติงานประจำวันของพนักงานลูกจ้าง

ส่วนมากของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถาม จะเดินทางมาปฏิบัติงานโดยรถประจำทาง หรือ เรือ (เนื่องจากโรงงานบางแห่งติดกับแม่น้ำลำคลอง) คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕ รองลงมาได้แก่การเดินมาจากบ้าน ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบริเวณโรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖ และมีส่วนหนึ่งที่ใช้รถบริการของที่ทำงาน ซึ่งมีเพียงแห่งเดียวคือบริษัท ข คิดเป็นร้อยละ ๘.๑ ของจำนวนพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถาม นอกนั้นเป็นผู้ที่พาตนเองส่วนตัว อาศัยอยู่ภายในบริเวณโรงงาน และเดินทางมาปฏิบัติงานโดยวิธีอื่น ๆ เช่น อาศัยรถผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ ๗.๓, ๕.๘ และ ๒.๗ ตามลำดับ (ตารางที่ ๒๑)

พนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดใหญ่ เดินทางมาปฏิบัติงานโดยอาศัยรถประจำทาง หรือ เรือ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ รองลงมาคือเดินมาจากบ้านเนื่องจากบ้านอยู่ไม่ไกลที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖ นอกนั้นใช้รถบริการของที่ทำงาน พาตนเองส่วนตัว และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๕.๑, ๘.๑ และ ๒.๕ ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง พนักงานลูกจ้างส่วนหนึ่งพักอาศัยกับนายจ้างภายในบริเวณโรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐ เดินทางโดยรถประจำทางหรือเรือ ร้อยละ ๓๕.๐ เดินมาจากบ้านอยู่ไม่ไกลที่ทำงานนัก ร้อยละ ๒๐.๐

กิจการขนาดเล็ก ส่วนมากพนักงานลูกจ้างพักอาศัยอยู่ภายในบริเวณโรงงานเช่นเดียวกับพนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดกลาง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓ นอกนั้นเป็นผู้ที่เดินทางมาปฏิบัติงานโดยอาศัยรถประจำทาง เรือ และเดินมา คิดเป็นร้อยละ ๕.๖ และ ๑๑.๑ ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงการ เดินทางมาปฏิบัติงานประจำวันของพนักงานลูกจ้าง

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	รถเมล์ เรือ		เดินมา		รถบริการ ที่ทำงาน		พาหนะส่วนตัว		อาศัยอยู่ใน โรงงาน		อื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๓๗๑	๖๓.๓	๘๘	๑๖.๖	๘๖	๑๖.๑	๘๑	๘.๑	๐	๐	๑๕	๒.๙
บริษัท ก	๕๒๗	๑๘๕	๓๕.๓	๕๘	๑๑.๑	๐	๐	๑๗	๖.๘	๐	๐	๗	๑.๓
บริษัท ข	๑๓๕	๕๗	๔๒.๒	๑๑	๘.๑	๘๖	๖๓.๑	๑๖	๑๑.๙	๐	๐	๕	๓.๗
บริษัท ค	๑๐๕	๗๘	๗๔.๒	๑๕	๑๔.๓	๐	๐	๘	๗.๖	๐	๐	๓	๒.๘
กิจการขนาดกลาง	๘๐	๑๘	๒๒.๕	๘	๑๐.๐	๐	๐	๐	๐	๑๘	๒๒.๕	๐	๐
บริษัท ง	๑๘	๖	๓๓.๓	๔	๒๒.๒	๐	๐	๐	๐	๘	๔๔.๐	๐	๐
บริษัท จ	๑๕	๖	๔๐.๐	๒	๑๖.๗	๐	๐	๐	๐	๘	๕๓.๓	๐	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๕	๕๐.๐	๒	๒๐.๐	๐	๐	๐	๐	๖	๖๐.๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๑	๕.๖	๕	๒๗.๗	๐	๐	๐	๐	๑๕	๘๓.๓	๐	๐
บริษัท ซ	๗	๑	๑๔.๓	๑	๑๔.๓	๐	๐	๐	๐	๕	๗๑.๔	๐	๐
บริษัท ฅ	๖	๐	๐	๑	๑๖.๗	๐	๐	๐	๐	๕	๘๓.๓	๐	๐
บริษัท ฎ	๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๓๓๖	๕๙.๕	๑๘๘	๓๓.๓	๘๖	๑๖.๑	๘๑	๑๔.๓	๓๓	๕.๘	๑๕	๒.๗

๑.๑๒ อาหาร

ตารางที่ ๒๒ แสดงการรับประทานอาหารกลางวันในวันปฏิบัติงานของพนักงาน ลูกจ้าง มีอยู่ ๕ แห่งใน ๕ แห่ง ที่ทางโรงงานจัดเตรียมอาหารกลางวันให้แก่พนักงานลูกจ้าง และมีพนักงานลูกจ้างที่รับประทานอาหารกลางวันที่ทางโรงงานจัดเตรียมไว้ให้ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๘ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด นอกนั้นเป็นผู้ที่ซื้อรับประทานเอง กลับไปทานที่บ้าน นำมาจากบ้านบาง ซื้อรับประทานเองบาง และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒, ๓.๘, ๑๓.๘ และ ๑.๘ ตามลำดับ

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ แสดงการรับประทานอาหารกลางวันในหน่วยปฏิบัติงานของพนักงานลูกจ้าง

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม	กลับไปที่ทานที่บ้าน		ซื้อรับประทานเอง		นำมาจากบ้านมาวาง ชอบบาง		รับประทานอาหารที่ นายจ้างจัดให้		อื่น ๆ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๓๑	๖.๑	๑๓๑	๒๕.๘	๗๘	๑๕.๔	๒๕๙	๕๑.๑	๘	๑.๖
บริษัท ก	๒๖๗	๕	๑.๙	๓	๑.๑	๐	๐	๒๕๙	๙๗.๐	๖	๐
บริษัท ข	๑๓๕	๑๕	๑๑.๑	๗๒	๕๓.๓	๔๓	๓๑.๘	๐	๐	๕	๓.๗
บริษัท ค	๑๐๕	๑๑	๑๐.๕	๕๖	๕๓.๓	๓๕	๓๓.๓	๐	๐	๓	๒.๙
กิจการขนาดกลาง	๕๐	๑๓	๒๖.๐	๑๗	๓๔.๐	๑	๒.๐	๑๐	๒๐.๐	๐	๐
บริษัท ง	๑๘	๗	๓๘.๙	๑๑	๖๑.๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท จ	๑๒	๖	๕๐.๐	๖	๕๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๐	๑๐๐.๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๐	๐	๐	๐	๑	๕.๖	๑๘	๑๐๐.๐	๐	๐
บริษัท ซ	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๑๐๐.๐	๐	๐
บริษัท ฅ	๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๖	๑๐๐.๐	๐	๐
บริษัท ฉ	๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๕๔	๙.๖	๑๕๘	๒๖.๕	๗๘	๑๓.๘	๒๘๗	๕๐.๘	๘	๑.๔

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้และการเก็บออม

๒.๑ ประเภทค่าจ้างและเงินเดือน

พนักงานลูกจ้างได้รับค่าจ้างโดยจำแนกตามประเภทค่าจ้างและเงินเดือน

ดังนี้

ก. พนักงานลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน

ข. พนักงานลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน

ค. อื่น ๆ เช่น พนักงานลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเหมา รายชั้น รายชั่วโมง

พนักงานลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวันและรายเดือนมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๖ และ ๕๐.๔ ตามลำดับ และไม่มีพนักงานลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นประเภทอื่น

กิจการขนาดใหญ่ หากพิจารณาโดยรวมของผู้ตอบแบบสอบถามในกิจการขนาดใหญ่ จะเห็นว่าผู้ที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน และผู้ที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘ และ ๔๗.๑ ตามลำดับ หากจะพิจารณาในแต่ละบริษัทจะเห็นว่า มี ๒ บริษัท ที่พนักงานลูกจ้างทั้งหมด และเกือบจะทั้งหมดของบริษัท ข และบริษัท ค ที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐ และ ๘๘.๑ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของบริษัท ส่วนบริษัท ก พนักงานลูกจ้างส่วนมากได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘ ของผู้ตอบแบบสอบถามของบริษัท

กิจการขนาดกลาง ส่วนมากจะได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๕ นอกนั้นเป็นผู้ที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕

กิจการขนาดเล็ก หากพิจารณาโดยรวมของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกิจการขนาดเล็กแล้วจะเห็นว่า ผู้ที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวันและรายเดือนมีจำนวนที่ใกล้เคียงกันมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖ และ ๔๔.๔ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกิจการขนาดเล็กทั้งหมด หากจะพิจารณาในแต่ละบริษัทจะเห็นว่า มีอยู่ ๒ บริษัท คือ บริษัท ข และบริษัท ๗ ที่พนักงานลูกจ้างส่วนมากจะได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๑.๔ และ ๘๓.๓ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละบริษัท ส่วนบริษัท ๘ ลูกจ้างทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนทั้งสิ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของบริษัท

ตารางที่ ๒๓ แสดงจำนวนพนักงานลูกจ้าง จำแนกตามประเภทค่าจ้างและเงินเดือน

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	ค่าจ้างรายวัน		ค่าจ้างรายเดือน		อื่น ๆ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>กิจการขนาดใหญ่</u>	๕๐๗	๒๓๙	๔๗.๑	๒๖๘	๕๒.๙	๐	๐
บริษัท ก	๒๒๗	๒๓๗	๘๘.๘	๓๐	๑.๑	๐	๐
บริษัท ข	๑๓๕	๖	๐	๑๓๕	๑๐๐.๐	๐	๐
บริษัท ค	๑๐๕	๒	๑.๙	๑๐๓	๙๘.๑	๐	๐
<u>กิจการขนาดกลาง</u>	๔๐	๓๑	๗๗.๕	๙	๒๒.๕	๐	๐
บริษัท ง	๑๘	๑๖	๘๘.๙	๒	๑๑.๑	๐	๐
บริษัท จ	๑๒	๙	๗๕.๐	๓	๒๕.๐	๐	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๖	๖๐.๐	๔	๔๐.๐	๐	๐
<u>กิจการขนาดเล็ก</u>	๑๘	๑๐	๕๕.๖	๘	๔๔.๔	๐	๐
บริษัท ซ	๗	๕	๗๑.๔	๒	๒๘.๖	๐	๐
บริษัท ฅ	๖	๕	๘๓.๓	๑	๑๖.๗	๐	๐
บริษัท ฎ	๕	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๒๘๐	๔๙.๖	๒๘๕	๕๐.๔	๐	๐

๒.๒ รายได้

ตารางที่ ๒๔ แสดงรายได้ของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากพนักงานลูกจ้างมีรายได้ระหว่าง ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๓ รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๓,๐๐๑ - ๔,๐๐๐ บาท, ๔,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท และ ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒, ๑.๔ และ ๐.๕ ตามลำดับ และยังมีผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐ เมื่อคำนวณรายได้โดยเฉลี่ยของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ ๒,๐๐๐ บาท

กิจการขนาดใหญ่ พนักงานลูกจ้างมีรายได้ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๒ ของผู้ตอบแบบสอบถามในกิจการขนาดใหญ่ รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๓,๐๐๑ - ๔,๐๐๐ บาทต่อเดือน, ๔,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน และ ๕,๐๐๑ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖, ๑.๖ และ ๐.๖ ตามลำดับ และในจำนวนพนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๕.๑ รายได้โดยเฉลี่ยของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามในกิจการขนาดใหญ่เท่ากับ ๒,๑๒๔ บาทต่อเดือน

กิจการขนาดกลาง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐ นอกนั้นเป็นผู้ที่มีรายได้ ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน และ ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ และ ๒.๕ ตามลำดับ รายได้โดยเฉลี่ยของพนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามในกิจการขนาดกลางเท่ากับ ๑,๒๒๕ บาทต่อเดือน

กิจการขนาดเล็ก จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดในกิจการขนาดเล็กมีรายได้โดยเฉลี่ยต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน

จากตัวเลขที่ได้แสดงให้เห็นว่ารายได้โดยเฉลี่ยในกิจการขนาดเล็กยังต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมาย (อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายเท่ากับวันละ ๓๕ บาท หรือ ๑,๐๕๐ บาทต่อเดือน) แต่การที่ลูกจ้างสามารถอยู่ได้โดยไม่รู้สึกเดือดร้อนมากนัก เนื่องจากมีสวัสดิการด้านอื่นที่ช่วยในการดำรงชีพ เช่น ที่พักในบริเวณโรงงาน อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค เป็นการช่วยประหยัดเงินที่จะต้องใช้จ่ายด้านนี้ไปในตัวด้วย

ตารางที่ ๒๔ แสดงจำนวนพนักงานลูกจ้าง จำแนกตามกลุ่มอัตราค่าจ้าง เงินเดือน

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท		๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท		๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท		๓๐๐๑ - ๔๐๐๐ บาท		๔๐๐๑ - ๕๐๐๐ บาท		๕๐๐๑ บาท ขึ้นไป		ไม่ตอบ		\bar{X}
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กิจการขนาดใหญ่	๕๓๗	๒๖	๕.๑	๒๒๔	๔๑.๕	๑๖๙	๓๓.๓	๖๙	๑๓.๖	๘	๑.๖	๓	๐.๖	๘	๑.๖	$\bar{X}_1 = 2124.1$
บริษัท ก	๒๖๗	๒๓	๘.๖	๘๘	๓๓.๐	๑๑๕	๓๘.๕	๔๘	๑๘.๐	๒	๐.๗	๑	๐.๔	๓	๑.๑	
บริษัท ข	๑๓๕	๒	๑.๕	๗๙	๕๘.๕	๓๗	๒๗.๔	๑๑	๘.๑	๔	๓.๐	๒	๑.๕	๐	๐	
บริษัท ค	๑๐๕	๑	๐.๙	๕๗	๕๕.๓	๓๐	๒.๙	๑๐	๐.๙	๒	๑.๙	๐	๐	๕	๔.๖	
กิจการขนาดกลาง	๔๐	๒๔	๖๐.๐	๑๕	๓๗.๕	๑	๒.๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	$\bar{X}_2 = 1225.2$
บริษัท ง	๑๘	๑๐	๕๕.๖	๘	๔๔.๔	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท จ	๑๒	๖	๕๐.๐	๕	๔๑.๗	๑	๘.๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฉ	๑๐	๘	๘๐.๐	๒	๒๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๑๘	๑๐๐.๐	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	$\bar{X}_3 = 1000$
บริษัท ซ	๗	๗	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฌ	๖	๖	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
บริษัท ฉ	๕	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
รวม	๕๖๕	๖๘	๑๒.๐	๒๓๙	๔๒.๓	๑๗๐	๓๐.๑	๖๙	๑๒.๒	๘	๑.๔	๓	๐.๕	๘	๑.๔	$\bar{X} = 2000.4$

หมายเหตุ สำหรับพนักงานลูกจ้างรายวัน ๓๐ กลุ่มอัตราค่าจ้างรายวันโดยเฉลี่ย

๒.๓ การเก็บออม

พนักงานลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถาม มีเพียงส่วนน้อยที่มีเงินเหลือพอที่จะเก็บออมได้ โดยมีเหลือเก็บบ้างเป็นบางเดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘ และมีเพียงร้อยละ ๓.๔ เท่านั้น ที่มีเงินเหลือเพื่อการเก็บออมทุกเดือน นอกนั้นเป็นผู้ที่ไม่มีเงินเหลือเก็บเลย โดยแยกเป็นผู้ที่ไม่มีเงินเหลือเก็บเลย และกองทุนผู้สนใจ โดยยอมเสียดอกเบี้ย มีจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒ และเป็นผู้ที่ไม่มีเงินเหลือเก็บโดยใช้จ่ายพอที่ทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕

ตารางที่ ๒๕ แสดงการเก็บออมของพนักงานลูกจ้าง

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	ไม่มีเงินเหลือเก็บ กองทุนหรือม.เสมอ		ใช้พอที่ทุกเดือน		มีเหลือเก็บบ้าง บางเดือน		มีเหลือเก็บ ทุกเดือน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๒๒๘	๕๒.๘	๑๕๖	๓๐.๘	๒๔	๑๕.๖	๑๙	๓.๗
บริษัท ก	๒๒๗	๑๒๗	๕๕.๖	๘๘	๓๘.๓	๓๕	๑๕.๑	๑๖	๖.๐
บริษัท ข	๑๓๕	๗๑	๕๒.๖	๕๕	๓๓.๓	๑๘	๑๓.๓	๑	๐.๗
บริษัท ค	๑๐๕	๗๐	๖๖.๗	๒๒	๒๐.๙	๑๑	๑๐.๕	๒	๑.๙
กิจการขนาดกลาง	๕๐	๒๑	๕๖.๕	๑๗	๕๒.๕	๒	๕.๐	๐	๐
บริษัท ง	๑๘	๑๔	๗๗.๘	๓	๑๖.๗	๑	๕.๕	๐	๐
บริษัท จ	๑๒	๕	๔๑.๗	๖	๕๐.๐	๑	๘.๓	๐	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๕	๕๐.๐	๕	๕๐.๐	๐	๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๑๕	๖๖.๗	๕	๒๗.๘	๑	๕.๕	๐	๐
บริษัท ช	๗	๖	๘๕.๗	๑	๑๔.๓	๐	๐	๐	๐
บริษัท ซ	๖	๔	๖๖.๗	๒	๓๓.๓	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฌ	๕	๒	๔๐.๐	๒	๔๐.๐	๑	๒๐.๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๓๐๑	๕๓.๒	๑๗๘	๓๑.๕	๒๗	๑๑.๘	๑๙	๓.๔

๓. ข้อมูลแสดงความคิดเห็นในการทำงาน

พนักงานลูกจ้างแบบสอบถามส่วนมากไม่คิดจะลาออกจากงานที่ทำอยู่ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๑ และมีพนักงานลูกจ้างส่วนหนึ่งที่คิดจะลาออกจากงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓ ผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ร้อยละ ๘.๖ ดังตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ แสดงความคิดเห็นในการทำงาน

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	คิดจะลาออก		ไม่คิดจะลาออก		ไม่ตอบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๗๖	๑๕.๐	๔๐๖	๘๐.๑	๒๕	๔.๙
บริษัท ก	๒๒๗	๓๙	๑๘.๖	๒๑๗	๘๑.๓	๑๑	๔.๑
บริษัท ข	๑๓๕	๒๘	๒๐.๗	๘๘	๖๕.๖	๙	๖.๗
บริษัท ค	๑๐๕	๙	๘.๖	๙๑	๘๖.๗	๕	๔.๘
กิจการขนาดกลาง	๘๐	๑๕	๓๐.๐	๖๕	๖๗.๕	๑	๒.๕
บริษัท ง	๑๘	๖	๓๓.๓	๑๑	๖๑.๑	๑	๕.๖
บริษัท จ	๑๕	๕	๑๖.๗	๑๐	๘๓.๓	๐	๐
บริษัท ฉ	๑๐	๔	๔๐.๐	๖	๖๐.๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๔	๒๒.๒	๑๔	๗๗.๘	๐	๐
บริษัท ซ	๗	๓	๔๒.๙	๔	๕๗.๑	๐	๐
บริษัท ฅ	๖	๑	๑๖.๗	๕	๘๓.๓	๐	๐
บริษัท ญ	๕	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐
รวม	๕๖๕	๙๖	๑๖.๓	๔๘๗	๘๕.๑	๒๖	๔.๖

๓.๑ สาเหตุของการไม่คิดลาออกจากงานที่ทำ

พนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดใหญ่ให้เหตุผลในการไม่คิดลาออกจากงานที่ทำอยู่
เป็นเพราะบริษัทที่ทำอยู่มีความมั่นคง มีจำนวนมากเป็นลำดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒ รองลงมา
เพราะมีรายได้ดี คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕ นอกนั้นเนื่องจากอายุมากแล้ว สวัสดิการดี งานหายาก
ชอบลักษณะงานที่ทำอยู่ และไม่ชอบ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘, ๙.๖, ๖.๘, ๓.๒ และ ๑.๒ ตามลำดับ

พนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดกลางให้เหตุผลในการไม่คิดลาออกจากงานที่ทำอยู่
ว่าเป็นเพราะงานหายาก คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘ อายุมากแล้ว จึงไม่คิดที่จะเปลี่ยนงาน คิดเป็น
ร้อยละ ๓.๙ และมีผู้ไม่ตอบข้อนี้ร้อยละ ๑๘.๕

พนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดเล็กทั้งหมดให้เหตุผลในการไม่คิดลาออกจากงาน
ที่ทำว่าเป็นเพราะงานหายาก คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐

จะเห็นว่าพนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดใหญ่มีเหตุผลในการไม่คิดลาออกจากงาน
ที่ทำ เพราะมองเห็นว่าบริษัทที่ทำอยู่มีความมั่นคงดี มีรายได้ดี มีสวัสดิการดี และประกอบด้วยคน
ทำงานอยู่กับบริษัทมานาน จึงไม่คิดลาออกไปทำที่อื่น ส่วนในกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก
พนักงานลูกจ้างไม่คิดลาออกจากงานที่ทำ เพราะเห็นว่างานหายาก ประกอบด้วยความรู้ที่น้อย
หากจะ เปลี่ยนงานก็ต้องไปฝึกฝนงานใหม่ ซึ่งตนยังไม่มีความถนัดในงานนั้น ๆ จึงทำให้ไม่คิดที่จะลาออก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๗ แสดง เหตุผลที่ไม่คิดลาออกจากงานที่ทำ

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	อายุมากแล้ว		งานหายาก		บริษัทมั่นคง		รายได้ดี		สวัสดิการดี		ชอบลักษณะงาน		ไม่ตอบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๔๐๖	๕๕	๑๒.๘	๒๖	๖.๔	๑๔๗	๓๖.๒	๑๓๖	๓๓.๕	๓๑	๗.๖	๑๓	๓.๒	๕	๑.๒
บริษัท ก	๒๑๗	๒๐	๙.๒	๗	๓.๒	๖๔	๒๙.๕	๕๘	๒๖.๖	๑๙	๘.๘	๔	๑.๘	๕	๒.๓
บริษัท ข	๕๕	๑๑	๒๑.๘	๑๕	๒๗.๓	๔๑	๗๔.๕	๒๑	๓๘.๑	๕	๙.๑	๕	๙.๑	๐	๐
บริษัท ค	๑๓๔	๒๑	๑๕.๖	๔	๓.๐	๔๒	๓๑.๓	๑๓	๙.๗	๗	๕.๒	๔	๓.๐	๐	๐
กิจการขนาดกลาง	๒๗	๑	๓.๗	๒	๗.๔	๐	๐	๐	๐	๑	๓.๗	๐	๐	๕	๑๘.๕
บริษัท ง	๑๑	๑	๙.๑	๒	๑๘.๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒	๑๘.๑
บริษัท จ	๑๐	๐	๐	๒	๒๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕	๕๐.๐
บริษัท ฉ	๖	๐	๐	๕	๘๓.๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๑๖.๗
กิจการขนาดเล็ก	๑๔	๐	๐	๑	๗.๑	๐	๐	๑	๗.๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ซ	๔	๐	๐	๔	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฅ	๕	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฎ	๕	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๔๐๖	๕๓	๑๓.๑	๖๑	๑๕.๐	๑๔๗	๓๖.๒	๑๓๖	๓๓.๕	๓๑	๗.๖	๑๓	๓.๒	๑๐	๒.๕

๓.๒ สาเหตุของการคิดลาออกจากงานที่ทำ
มีผู้คิดลาออกจากงานที่ทำอยู่เพียง ๕๖ ราย จากจำนวน ๕๖๕ ราย คิดเป็นเพียง
ร้อยละ ๑๖.๓ โดยส่วนมากของผู้ที่คิดลาออกจากงานที่ทำในเหตุผลว่าต้องการงานที่ก้าวหน้ากว่าที่
ทำอยู่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๐ ของจำนวนผู้ที่คิดลาออก รองลงมาในเหตุผลว่าเป็นเพราะเงินเดือนน้อย
คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒ นอกจากนั้นให้เหตุผลว่า ไม่ชอบลักษณะงานที่ทำ ไม่พอใจฝ่ายบริหาร สวัสดิการ
ไม่ดีพอ และอื่น ๆ และไม่ตอบคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕, ๔.๓, ๒.๒, ๔.๓ และ ๖.๕ ของจำนวน
พนักงานถูกจ้างที่คิดลาออก ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ แสดงเหตุผลที่คิดจะลาออกของพนักงานลูกจ้าง

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ ตอบแบบ สอบถาม	ไม่พอใจ ฝ่ายบริหาร		ไม่ชอบ ลักษณะงาน		ต้องการงาน ที่ก้าวหน้า		เงินเดือน น้อย		สวัสดิการไม่ดี		อื่น ๆ		ไม่ตอบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		กิจการขนาดใหญ่	๗๖	๔	๕.๓	๑๓	๑๗.๑	๓๔	๔๔.๗	๑๔	๑๘.๔	๒	๒.๖	๔	๕.๓
บริษัท ก	๓๔	๐	๐	๔	๑๑.๘	๕๐	๑๔๖.๗	๕	๑๔.๗	๐	๐	๓	๘.๘	๓	๘.๘
บริษัท ข	๒๔	๒	๘.๓	๕	๒๐.๘	๔	๑๖.๗	๗	๒๙.๑	๒	๘.๓	๑	๔.๑	๕	๒๐.๘
บริษัท ค	๔	๕	๑๒๕.๐	๐	๐	๕	๑๒๕.๐	๒	๕๐.๐	๑	๒๕.๐	๐	๐	๐	๐
กิจการขนาดกลาง	๑๕	๐	๐	๔	๓๓.๓	๐	๐	๔	๒๖.๗	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ง	๖	๐	๐	๔	๖๖.๗	๐	๐	๕	๘๓.๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท จ	๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๕	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ฉ	๔	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๔	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
กิจการขนาดเล็ก	๔	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๓	๗๕.๐	๑	๒๕.๐	๐	๐	๑	๒๕.๐
บริษัท ข	๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒	๖๖.๗	๐	๐	๐	๐	๑	๓๓.๓
บริษัท ค	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บริษัท ง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๙๕	๔	๔.๓	๑๗	๑๘.๕	๓๔	๓๖.๐	๒๕	๒๖.๓	๒	๒.๑	๔	๔.๓	๖	๖.๓

ข. ความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้าง

จากแบบสอบถาม ผู้เขียนได้กำหนดสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ที่คิดว่าพนักงานลูกจ้างจะมีความต้องการที่จะให้บริษัทหรือนายจ้างได้จัดให้มีขึ้นในโรงงานของตน โดยกำหนดให้พนักงานลูกจ้างผู้ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับความต้องการตามความจำเป็นของสวัสดิการในประเภทต่าง ๆ ประเภทสวัสดิการที่กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับตามความต้องการและความจำเป็น มีดังนี้

- การจัดให้มีบริการรับ-ส่งพนักงาน
 - จัดให้ที่พักอาศัย หรือการจัดให้มีระบบการนอนส่งบ้านและที่กินในพนักงาน
 - จัดเครื่องแบบให้ฟรี
 - การช่วยเหลือการักษาพยาบาลของพนักงานและครอบครัว
 - การให้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินในกรณีจำเป็น
 - การให้เงินพิเศษ เช่น โบนัส เงินรางวัล ค่าลดบุตร ค่าทำศพ
 - การจัดตั้งโรงอาหาร หรือการจัดอาหารให้ หรือจำหน่ายอาหารราคาพอสมควร
 - การตรวจโรคประจำปี
 - การประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุ
 - การจัดโครงการด้านการพักผ่อนหย่อนใจในและนอกสถานที่ทำงาน เช่น การทัศนศึกษา
- การจัดเลี้ยงสังสรรค์ การจัดห้องพักผ่อน การแข่งขันกีฬา ฯลฯ
- บำเหน็จ บำนาญ
 - การจัดเก็บเงินสะสม
 - การจัดบริการข่าวสาร วารสาร ที่อ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือ
 - มีหน่วยงานหรือผู้ที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาแก่พนักงานลูกจ้างทั้ง เรื่องส่วนตัวและ
- การงาน
- การจัดตั้งร้านค้า สหกรณ์ จำหน่ายสินค้าราคาถูก

การจัดลำดับความสำคัญ (Priority) ของสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ใช้วิธีการ
หาค่าเฉลี่ย โดยให้น้ำหนักตามความต้องการตามลำดับความสำคัญ (Weighted Mean)
กล่าวคือ กำหนดให้ประเภทสวัสดิการที่มีความสำคัญสูงสุดอันดับแรก (First priority)
มีน้ำหนักเท่ากับ ๑๕ หน่วย ความสำคัญของประเภทสวัสดิการอันดับ ๒ (Second priority)
มีน้ำหนักเท่ากับ ๑๔ หน่วย ความสำคัญของประเภทสวัสดิการอันดับ ๓ (Third priority)
มีน้ำหนักเท่ากับ ๑๓ หน่วย เรียงลงมาตามลำดับ จนถึงความสำคัญของประเภทสวัสดิการอันดับที่ ๑๕
(Fifteenth priority) จะมีน้ำหนักเท่ากับ ๑ หน่วย ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ ๒๕

ตารางที่ ๒๕ แสดงน้ำหนักตามลำดับความสำคัญของความต้องการในประเภทสวัสดิการ

ลำดับที่ของความสำคัญของการเลือกประเภทสวัสดิการ (Priority)	น้ำหนัก (Weight)
๑	๑๕
๒	๑๔
๓	๑๓
๔	๑๒
๕	๑๑
๖	๑๐
๗	๙
๘	๘
๙	๗
๑๐	๖
๑๑	๕
๑๒	๔
๑๓	๓
๑๔	๒
๑๕	๑

ค่าเฉลี่ยโดยน้ำหนัก (Weighted Mean) ตามลำดับความสำคัญของสวัสดิการ สามารถหาได้ ดังนี้คือ

$$\text{ค่าเฉลี่ยของความต้องการสวัสดิการ } \bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n f_i X_i}{N}$$

เมื่อ f_i = น้ำหนักตามความสำคัญของการเลือกประเภทสวัสดิการ

X_i = จำนวนพนักงานลูกจ้างที่มีความต้องการสวัสดิการในแต่ละประเภท

N = จำนวนพนักงานลูกจ้างทั้งหมด

n = ลำดับความสำคัญของประเภทสวัสดิการ (๑, ๒, ๓,๑๕)

จากค่าเฉลี่ยของความต้องการสวัสดิการในแต่ละประเภท เราสามารถนำมาจัดเรียงลำดับความสำคัญของประเภทสวัสดิการได้ กล่าวคือ สวัสดิการประเภทใดที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สูงที่สุด แสดงว่าเป็นสวัสดิการประเภทที่พนักงานลูกจ้างมีความต้องการโดยเฉลี่ยมากที่สุด และสวัสดิการประเภทใดที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ต่ำที่สุด แสดงว่าเป็นสวัสดิการที่พนักงานลูกจ้างมีความต้องการโดยเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยการพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความต้องการในแต่ละประเภทสวัสดิการที่ได้ลคหต้นกันลงมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้าง

ความต้องการสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ของพนักงานลูกจ้าง โดยเรียงลำดับความต้องการตามความจำเป็น โดยเฉลี่ยแล้วพนักงานลูกจ้างมีความต้องการให้บริษัทหรือนายจ้างจัดสวัสดิการในเรื่องการบริการรับส่งพนักงานมากเป็นลำดับ ๑ รองลงมาเป็นเรื่องการจัดสวัสดิการในเรื่องที่พัก หรือการจัดระบบผ่อนส่งบ้านและที่ดิน การให้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงิน การช่วยเหลือเรื่องการศึกษาพยาบาลแก่พนักงานและครอบครัว การจัดตั้งโรงอาหาร การจัดหาอาหารให้ หรือจำหน่ายอาหารในราคาถูก การจัดตั้งร้านค้าหรือสหกรณ์จำหน่ายสินค้าราคาถูกกว่าท้องตลาด บำเหน็จ บำนาญ การจัดเก็บเงินสะสม ฯลฯ จะเห็นได้ว่าสวัสดิการที่เป็นความต้องการตามความจำเป็นลำดับแรก ๆ จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตประจำวันของลูกจ้าง เช่น การเดินทางมาปฏิบัติงาน อาหารที่พักอาศัย การใช้จ่ายเงินในภาวะฉุกเฉิน การเจ็บป่วยของพนักงานและครอบครัว ซึ่งเป็นเรื่องที่พนักงานลูกจ้างจะต้องแบกรายใดส่วนใหญ่ออกไปเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่ ค่าโดยสารรถประจำทาง ค่าเช่าบ้าน ค่าอาหาร และยามเจ็บป่วยก็ต้องจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาล รายได้ที่ได้ในแต่ละเดือนจึงไม่พอใช้จ่าย ส่วนหนึ่งต้องยืมหรือกู้ยืมผู้อื่นอยู่เสมอ โดยยอมเสียดอกเบี้ย ดังตารางที่ ๒๕ แสดงการเก็บออมของพนักงานลูกจ้าง ซึ่งมีอยู่ถึงร้อยละ ๕๓.๒ ที่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายต้องกู้ยืมผู้อื่น และอีกร้อยละ ๓๑.๕ ที่มีรายได้พอกับรายจ่าย แต่ไม่มีเงินเหลือเก็บเลย ฉะนั้นลูกจ้างจึงมีความต้องการที่จะให้บริษัทหรือนายจ้างช่วยแบ่งเบาภาระในเรื่องค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก่อนเป็นลำดับแรก และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความต้องการในลำดับที่ ๑ - ๕ จะเห็นได้ว่ามีค่าเฉลี่ยของความต้องการ (X) ของพนักงานลูกจ้างใกล้เคียงกันมาก คืออยู่ในช่วงระหว่าง ๑๓.๑๔๑ - ๑๐.๘๐๕ แสดงว่าพนักงานลูกจ้างมีความต้องการในสวัสดิการประเภทเหล่านี้เกือบจะเท่า ๆ กัน ความต้องการลำดับรองลงมาเป็นเรื่องของความต้องการความมั่นคงในการทำงาน โดยพนักงานลูกจ้างต้องการให้มีหลักประกันว่าเมื่อต้องออกจากงานอันเนื่องมาจากอายุมากแล้ว ไม่สามารถทำงานต่อไปได้ ก็ยังมีเงินพอใช้จ่ายบ้างไม่เดือดร้อนมากนัก คือความต้องการที่จะให้นายจ้างจัดให้เงินบำเหน็จ บำนาญ

การจัดเก็บเงินสะสม ซึ่งเป็นความต้องการในลำดับที่ ๗ และ ๘ ตามลำดับ ส่วนความต้องการ
ในลำดับที่ ๙-๑๑ เป็นความต้องการที่จะได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากนายจ้าง เช่น เมื่อมี
ความตั้งใจทำงาน ทำงานดีเกิน ก็มีเงินรางวัลให้ เมื่อพนักงานคลอดบุตร หรือแต่งงาน ก็มี
เงินค่าทำขวัญให้ มีการจัดเครื่องแบบให้ฟรี และเมื่อพนักงานถูกจ้างมีเรื่องเดือดร้อนหรือมีปัญหา
ก็มีความต้องการที่จะให้หน่วยงานหรือผู้ที่คอยให้คำแนะนำปรึกษา ส่วนความต้องการรองลงมา
อีกเป็นเรื่องของควมมีสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เช่น การจัดให้มีการ
พักผ่อนหย่อนใจในและนอกสถานที่ทำงาน พนักงานถูกจ้างจะได้ไม่ต้องเคร่งเครียดในการทำงาน
มากจนเกินไป มีเวลาได้พักผ่อนร่างกายและจิตใจในบางโอกาส ให้มีการตรวจโรคประจำปี
และให้มีการประกันชีวิตและการประกันอุบัติเหตุ เป็นต้น และความต้องการลำดับสุดท้าย
เป็นความต้องการให้นายจ้างจัดบริการชาวสาร วารสาร ห้องอ่านหนังสือพิมพ์ อาจารย์รวมถึง
การจัดตั้งโรงเรียนในโรงงาน จะเห็นได้ว่าเมื่อความต้องการสวัสดิการของพนักงานถูกจ้าง
ในลำดับแรก ๆ ได้รับการตอบสนอง พนักงานถูกจ้างก็มีความเป็นอยู่ดีขึ้น มีรายได้พอเหลือเก็บ
มีหลักประกันในการทำงาน พนักงานถูกจ้างก็จะเกิดความต้องการที่จะแสวงหาความรู้ใส่ตัว
ซึ่งเป็นความต้องการลำดับสุดท้ายของพนักงานถูกจ้าง (ดังตารางที่ ๓๐) ดังนั้นฝ่ายจัดการ
หรือฝ่ายนายจ้างสามารถนำลำดับความต้องการในแต่ละประเภทสวัสดิการนี้ไปเป็นข้อพิจารณา
พื้นฐานในการจัดสวัสดิการต่อไป แต่ทั้งนี้ทางฝ่ายนายจ้างจะต้องคำนึงถึงความสามารถในการ
จัดหา และผลตอบแทนที่จะได้รับ และข้อพิจารณาอื่น ๆ มาประกอบด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ แสดงการจัดเรียงลำดับประเภทสวัสดิการตามความต้องการ และความจำเป็นของพนักงานลูกจ้างในสถานประกอบการการผลิตเครื่องมือในเขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับความต้องการ	ประเภทสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ยของความต้องการ (\bar{X})
๑.	การจัดรณบริการรับ-ส่งพนักงาน	๑๓.๑๘๑
๒.	การจัดที่พักอาศัยให้หรือจัดระบบยอนส่งบ้านละที่กินให้พนักงาน	๑๓.๐๑๒
๓.	การให้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินกรณีจำเป็น	๑๒.๓๘๕
๔.	ช่วยเหลือการักษาพยาบาลแก่พนักงานลูกจ้างและครอบครัว	๑๒.๖๕๓
๕.	การจัดตั้งโรงอาหารหรือการจัดอาหารให้หรือจำหน่ายอาหารราคาถูก	๑๐.๘๐๕
๖.	การจัดตั้งร้านค้า หรือสหกรณ์ จำหน่ายสินค้าราคาถูกให้กับพนักงาน	๘.๘๖๓
๗.	บำเหน็จ บำนาญ	๗.๘๘๘
๘.	การจัดเก็บเงินสะสม	๗.๕๑๓
๙.	การให้เงินพิเศษ เช่น โบนัส เงินรางวัล ค่าคลอดบุตร ค่าทำศพ	๖.๐๖๕
๑๐.	การจัดเครื่องแบบให้ฟรี	๕.๗๑๕
๑๑.	มีหน่วยงานหรือผู้ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำแก่พนักงานลูกจ้าง	๕.๐๖๓
๑๒.	การจัดโครงการพักผ่อนหย่อนใจในและนอกสถานที่ทำงาน	๔.๕๖๕
๑๓.	การตรวจโรคประจำปี	๔.๓๑๑
๑๔.	การประกันชีวิต และการประกันอุบัติเหตุ	๓.๕๗๓
๑๕.	การจัดบริการข่าวสาร วารสาร ห้องอ่านหนังสือพิมพ์ ห้องสมุด	๒.๑๗๕

ในการศึกษาถึงความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้าง จะแยกศึกษาเป็น ๒ กรณีคือ

๑. ความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้างจำแนกตามขนาดของกิจการ
๒. ความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้างจำแนกตามเพศ

๑. ความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้างจำแนกตามขนาดของกิจการ

จากการศึกษาความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จะเห็นว่าพนักงานลูกจ้างทั้งของกิจการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ยังคงมีความต้องการลำดับแรก ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น เรื่องการเดินทางมาปฏิบัติงาน อาหาร ที่พัก การใช้จ่ายเงิน ในภาวะฉุกเฉิน และการเจ็บป่วยของพนักงานลูกจ้างและครอบครัว กล่าวคือ พนักงานลูกจ้างของทั้ง ๓ ขนาด มีความต้องการที่จะให้นายจ้างจัดสวัสดิการในเรื่องที่เกี่ยวกับบริการรับ-ส่ง การจัดหาอาหาร หรือจำหน่ายอาหารราคาถูก การจัดที่พัก หรือการจัดระบบนอนสงบนานและที่คืน การให้ยืมเงิน การช่วยเหลือการักษาพยาบาล ซึ่งเป็นความต้องการลำดับแรก ๆ ของพนักงานลูกจ้างทั้งหมดนั่นเอง แต่การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการในแต่ละประเภทสวัสดิการนี้ จะมีแตกต่างกันบ้างในแต่ละขนาดของกิจการ

๑.๑ กิจการขนาดใหญ่ พนักงานส่วนใหญ่ต้องการให้มีบริการรับ-ส่งพนักงาน โดยมีค่าเฉลี่ยความต้องการสูงที่สุดเป็นลำดับ ๑ เท่ากับ ๑๓.๕๖๖ ความต้องการลำดับที่ ๒ เป็นความต้องการที่จะให้บริษัทจัดให้มีการยืมเงินได้ในกรณีจำเป็น มีค่าความต้องการ เฉลี่ยเท่ากับ ๑๓.๐๐๕ และความต้องการลำดับที่ ๓ - ๕ เป็นความต้องการในเรื่องการช่วยเหลือการักษาพยาบาล การจัดที่พัก หรือจัดระบบนอนสงบนานและที่คืนให้พนักงาน และการจัดโรงอาหาร การจัดหาอาหาร หรือการจำหน่ายอาหารราคาถูก โดยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการ เท่ากับ ๑๒.๕๕๔, ๑๒.๕๐๗ และ ๑๐.๕๑๔ จะเห็นได้ว่าช่วงของลำดับความต้องการที่ ๑ - ๕ ไม่แตกต่างกันมากนัก คืออยู่ในช่วงระหว่าง ๑๓.๕๖๖ - ๑๐.๕๑๔ และความต้องการของพนักงานลูกจ้างในลำดับที่ ๖ และ ๗ เป็นเรื่องของความต้องการความมั่นคงในชีวิตเมื่อต้องออกจากงาน คือ เรื่องบำเหน็จ บำนาญ และการจัดเก็บเงินสะสม สำหรับความต้องการในลำดับช่วงครึ่งหลัง (ลำดับที่ ๘ - ๑๕) คือความต้องการให้นายจ้างจัดเงินพิเศษให้ การจัดตั้งร้านค้า หรือสหกรณ์ จำหน่ายสินค้าราคาถูกกว่าท้องตลาด การจัดเครื่องแบบ การจัดโครงการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ การแข่งขันกีฬา ฯลฯ การตรวจโรคประจำปี การประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุ การจัดบริการ ขาวสาร การให้คำแนะนำปรึกษา โดยมีค่าความต้องการ เฉลี่ยของประเภทสวัสดิการ ลดหลั่นกันลงมา ตั้งแต่ ๖.๕๑๐ - ๑.๘๐๒ (ดังตารางที่ ๓๑)

ตารางที่ ๓๑ แสดงการจัดเรียงลำดับประเภทสวัสดิการตามความต้องการและความจำเป็น
ของพนักงานลูกจ้างในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องคัมขนาดใหญ่

ลำดับความ ต้องการที่	ประเภทสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ยของความ ต้องการ (\bar{x})
๑	การจัดรถบริการรับ-ส่งพนักงาน	๑๓.๕๖๖
๒	การให้ยืมหรือให้กู้ยืมในกรณีจำเป็น	๑๓.๐๐๘
๓	การช่วยเหลือการศึกษายาบาลแก่พนักงานและครอบครัว	๑๒.๘๘๔
๔	การจัดที่พักอาศัยให้ หรือจัดระบบยอนส่งบ้านและที่ดินให้พนักงาน	๑๒.๘๐๗
๕	การจัดโรงอาหาร การจัดอาหาร หรือจำหน่ายอาหารราคาถูก	๑๑.๕๑๘
๖	บำเหน็จ บำนาญ	๘.๙๕๐
๗	การจัดเก็บเงินสะสม	๘.๐๐๓
๘	การให้เงินพิเศษ เงินโบนัส เงินรางวัล ค่าคลอดบุตร ค่าทำศพ	๖.๕๖๐
๙	การจัดตั้งร้านค้า สหกรณ์ จำหน่ายสินค้าราคาถูก	๕.๘๐๒
๑๐	การจัดเครื่องแบบให้ฟรี	๕.๗๘๓
๑๑	การจัดโครงการค่านการพักผ่อนหย่อนใจในและนอกสถานที่ทำงาน	๕.๕๘๓
๑๒	การตรวจโรคประจำปี	๔.๗๒๑
๑๓	การประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุ	๓.๙๕๒
๑๔	การจัดบริการข่าวสาร วารสาร ห้องสมุด ที่อ่านหนังสือพิมพ์	๒.๘๐๒
๑๕	มีหน่วยงานหรือผู้ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำแก่พนักงาน	๑.๘๖๒

๑.๒ กิจการขนาดกลาง เนื่องจากลูกจ้างส่วนหนึ่งพักอาศัยกับนายจ้างภายใน
 บริเวณโรงงาน และส่วนหนึ่งพักอาศัยภายนอกบริเวณโรงงาน โดยต้องเช่าบ้านบาง อาศัยอยู่น
 อยู่บ้าง ฉะนั้นลูกจ้างส่วนใหญ่จึงมีความต้องการที่จะให้นายจ้างจัดที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างมาก
 เป็นอันดับ ๑ โดยมีค่าเฉลี่ยความต้องการ เท่ากับ ๑๓.๖๗๕ ความต้องการลำดับที่ ๒ เป็นความ
 ต้องการที่จะให้นายจ้างจัดรถบริการรับ-ส่งให้ ทั้งนี้ เพราะลูกจ้างส่วนหนึ่งพักอาศัยภายนอก
 บริเวณโรงงานดังกล่าว และโรงงานตั้งอยู่ชานเมือง และอยู่ในซอยรถประจำทางไม่ผ่าน และ
 ลูกจ้างต้องเดินหรือนั่งรถรับจ้างเขาไป ซึ่งไม่สู้ปลอดภัยนัก หากกลับบ้านผิดเวลา ลูกจ้างจึงมี
 ความต้องการให้นายจ้างจัดรถรับ-ส่งจากตัวโรงงานไปสู่ถนนใหญ่ โดยมีค่าความต้องการ เฉลี่ย
 เท่ากับ ๑๓.๕๓๕ ความต้องการในลำดับที่ ๓ - ๕ เป็นความต้องการในเรื่องอาหาร การช่วยเหลือ
 การรักษาพยาบาล การให้ยืมหรือให้ยืมเงินในคราวจำเป็น ซึ่งมีค่าความต้องการ เฉลี่ย เท่ากับ
 ๑๓.๐๕๐, ๑๒.๒๒๕ และ ๘.๘๓๕ จะเห็นได้ว่าค่าของความ ต้องการ โดยเฉลี่ยในลำดับที่ ๑ - ๕
 ไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ ลูกจ้างมีความต้องการประเภทสวัสดิการลำดับที่ ๑ - ๕ ในระดับ
 ที่ใกล้เคียงกัน สำหรับความต้องการลำดับที่ ๖ - ๑๐ เป็นความต้องการในเรื่องเงินให้พิเศษ
 การจัดเครื่องแบบ การจัดให้พักผ่อน การตรวจโรค การให้คำแนะนำปรึกษาแก่ลูกจ้าง และการ
 ให้บริการข่าวสาร ซึ่งมีค่าความต้องการ เฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง ๒.๘๕๐ - ๐.๒๗๕ จะเห็นว่า
 ลูกจ้างให้ความสำคัญในประเภทสวัสดิการ เหล่านี้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีสวัสดิการบางประเภทที่
 ลูกจ้างในกิจการขนาดกลางไม่ให้ความสำคัญในการเลือกลำดับเลย ได้แก่ การจัดบำเหน็จ บำนาญ
 การจัดเก็บเงินสะสม การประกันอุบัติเหตุ การจัดร้านค้าหรือสหกรณ์จำหน่ายสินค้า (ดังตารางที่ ๗๒)

ตารางที่ ๓๒ แสดงการจัดเรียงลำดับประเภทสวัสดิการตามความต้องการและความจำเป็นของลูกจ้างในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องปั้นดินเผา

ลำดับความ ความต้องการ	ประเภทสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ยของ ความต้องการ (\bar{x})
๑	ที่พักอาศัย	๑๓.๒๗๕
๒	รถรับส่ง	๑๓.๕๗๕
๓	การจัดอาหารให้	๑๓.๐๕๐
๔	การช่วยเหลือการรักษายาบาลแก่ลูกจ้างและครอบครัว	๑๒.๒๒๕
๕	การจัดให้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงินกรณีจำเป็น	๙.๕๗๕
๖	การให้เงินพิเศษ เช่น โบนัส เงินรางวัล ค่าทำศพ	๒.๘๕๐
๗	การจัดเครื่องแบบให้ฟรี	๒.๓๕
๘	การจัดโครงการพักผ่อนในและนอกที่ทำงาน	๑.๓๐๐
๙	การตรวจโรคประจำปี	๐.๗๗๕
๑๐	มีหน่วยงานหรือผู้ที่คอยให้คำปรึกษาแก่ลูกจ้าง	๐.๕๐๐
๑๑	การจัดบริการข่าวสาร วารสาร และสิ่งตีพิมพ์	๐.๒๗๕

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๓ กิจกรรมขนาดเล็ก เนื่องจากลูกจ้างทุกคนพักอาศัยอยู่กับนายจ้างภายในบริเวณโรงงาน ลูกจ้างจึงมีความต้องการเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรกในเรื่องที่พักอาศัย เท่ากับ ๑๔.๗๒ ความต้องการลำดับที่ ๒ เป็นความต้องการเรื่องอาหาร ซึ่งมีค่าความต้องการเฉลี่ย เท่ากับ ๑๔.๐๐๐ ความต้องการลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๔ เป็นความต้องการเรื่องการกั้มเงิน และการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย โดยมีค่าความต้องการเฉลี่ย เท่ากับ ๑๒.๖๑๑ และ ๑๒.๕๕๕ ตามลำดับ จะเห็นว่าความต้องการในลำดับที่ ๑ - ๔ มีค่าของความต้องการเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คืออยู่ระหว่าง ๑๔.๗๒๒ - ๑๒.๕๕๕ และมีขนาดสังเกตุคือ ในกิจกรรมขนาดเล็กนี้ลูกจ้างไม่มีความต้องการในเรื่องรถบริการรับ-ส่ง โดย ทั้งนี้เนื่องจากว่าลูกจ้างทุกคนอาศัยอยู่ในบริเวณโรงงานนั่นเอง ส่วนความต้องการในลำดับที่ ๕ - ๑๐ เป็นความต้องการสวัสดิการที่มูลค่าเฉลี่ยน้อยมาก คืออยู่ระหว่าง ๔.๗๗๔ - ๐.๖๑๑ ได้แก่เรื่องการให้เงินพิเศษ การให้คำแนะนำปรึกษาแก่ลูกจ้าง การจัดเก็บเงินสะสม การจัดให้มีเวลาพักผ่อน เครื่องแบบ และการตรวจโรคประจำปี และมีสวัสดิการบางประเภทที่ลูกจ้างในกิจกรรมขนาดเล็กไม่ให้ความสำคัญในการเลือกลำดับเลย ได้แก่เรื่องบำเหน็จ บำนาญ ฐานค่าหรือสหกรณ์ บริการข่าวสาร การประกันอุบัติเหตุ (กึ่งตารางที่ ๓๓)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๓ แสดงการจัดเรียงลำดับประเภทสวัสดิการตามความต้องการและความจำเป็นของลูกจ้างในกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเคมขนาดเล็ก

ลำดับความ ต้องการที่	ประเภทสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ยของความ ต้องการ (\bar{X})
๑	ที่พักอาศัย	๑๔.๗๒๒
๒	อาหาร	๑๔.๐๐๐
๓	เงินยืมหรือเงินให้กู้ยืมที่จำเป็น	๑๒.๖๑๑
๔	ช่วยเหลือการรักษาพยาบาล	๑๒.๕๕๕
๕	เงินให้พิเศษ เช่น โบนัส เงินรางวัล	๘.๗๗๘
๖	มีผู้ที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาแก่ลูกจ้าง	๓.๖๖๗
๗	จัดเก็บเงินสะสม	๓.๕๕๖
๘	จัดให้มีเวลาพักผ่อน	๑.๗๒๒
๙	เครื่องแบบ	๑.๒๒๒
๑๐	การตรวจโรคประจำปี	๐.๖๑๑

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อสังเกต ในกิจการทั้ง ๓ ขนาด ลูกจ้างจะมีความต้องการสวัสดิการใน ๕ ลำดับแรก ที่คล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตประจำวันของ ลูกจ้าง ได้แก่เรื่องการจัดกรรับ-ส่ง การจัดที่พักอาศัย อาหาร การกั้มเงิน และการช่วยเหลือค่า รักษาพยาบาลแก่พนักงานและครอบครัว ความต้องการในลำดับต่อไปของพนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดใหญ่จะเป็นเรื่องความต้องการความมั่นคงในชีวิตได้แก่เรื่อง การจัดให้บ้านเช่า มีบำนาญ การจัดเก็บ เงินสะสม ส่วนความต้องการสวัสดิการประเภทอื่น ๆ ก็มีค่าเฉลี่ยของความต้องการลดหลั่นกันลงมา แต่ในกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก นอกเหนือจากประเภทสวัสดิการที่ต้องการลำดับแรก ๆ ดังกล่าว ข้างต้นแล้ว สวัสดิการบางประเภทลูกจ้างให้ความสำคัญในการจัดลำดับความสำคัญบ้าง แต่ก็น้อยมาก และสวัสดิการบางประเภทลูกจ้างไม่ให้ความสำคัญในการจัดลำดับความต้องการเลย ทั้งนี้อาจเป็น เพราะลูกจ้างไม่เห็นความสำคัญของสวัสดิการประเภทนั้น ๆ หรือเห็นว่าโรงงานที่ตนทำอยู่ไม่มี ขนาดใหญ่พอที่จะจัดสวัสดิการประเภทนั้น และนายจ้างไม่ให้ความสนใจ จึงทำให้ลูกจ้างไม่มีความ ต้องการก็เป็นได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้างจำแนกตามเพศ

๒.๑ พนักงานลูกจ้างชาย ความต้องการใน ๕ ลำดับแรก เป็นความต้องการเรื่องที่พัก การช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล การจักรฉับ-ส่งพนักงาน การให้ขยืมเงินในยามฉุกเฉิน การจัดตั้งโรงอาหาร จัดอาหาร และจำหน่ายอาหารราคาถูก โดยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการในสวัสดิการแต่ละประเภทไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนี้ ๑๓.๑๘๗, ๑๒.๘๕๖, ๑๒.๘๗๒, ๑๒.๘๗๒ และ ๑๐.๒๗๗ ตามลำดับ ความต้องการลำดับที่ ๖ และ ๗ เป็นความต้องการในเรื่องบำเหน็จ บำนาญ และการจัดเก็บเงินสะสม และความต้องการในลำดับที่ ๘ - ๑๕ เป็นความต้องการที่จะได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากนายจ้าง เช่น การให้เงินรางวัลพิเศษ การจัดเครื่องแบบให้ฟรี การจัดให้มีการพักผ่อนหย่อนใจ การจำหน่ายสินค้าราคาถูก เป็นการช่วยลดค่าครองชีพ การประกันอุบัติเหตุหรือการประกันชีวิตให้ การตรวจโรคประจำปี การให้คำแนะนำปรึกษาแก่พนักงานลูกจ้างที่มีปัญหา จัดบริการข่าวสารให้ โดยมีค่าของความ ต้องการโดยเฉลี่ยลดหลั่นกันลงมา (ดังตารางที่ ๓๔)

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๔ แสดงการจัดเรียงลำดับประเภทสวัสดิการตามความต้องการและตาม
ความจำเป็นของพนักงานลูกจ้างชายในกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเค็ม

ลำดับความ ต้องการ	ประเภทสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ยของความ ต้องการ (X)
๑	จัดที่พักให้ หรือจัดระบบการนอนสงบ้านและที่ดิน	๑๓.๑๘๗
๒	ช่วยเหลือการรักษาพยาบาลแก่พนักงานและครอบครัว	๑๒.๕๕๖
๓	จัดบริการรถรับ-ส่ง	๑๒.๘๗๒
๓	ให้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินกรณีจำเป็น	๑๒.๘๗๒
๕	จัดตั้งโรงอาหาร หรือจัดอาหารให้ หรือจำหน่ายอาหารราคาถูก	๑๐.๒๓๗
๖	บำเหน็จ บำนาญ	๖.๘๕๒
๗	การจัดเก็บเงินสะสม	๖.๕๐๓
๘	ให้เงินพิเศษ เช่น โบนัส เงินรางวัล ค่าลอคบุตร	๖.๐๗๐
๙	จัดเครื่องแบบให้ฟรี	๕.๖๙๑
๑๐	จัดโครงการพักผ่อนทั้งในและนอกที่ทำงาน	๕.๒๕๖
๑๑	จัดร้านค้า สหกรณ์ จำหน่ายสินค้าราคาถูก	๔.๕๗๓
๑๒	การประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุ	๔.๓๐๒
๑๓	การตรวจโรคประจำปี	๔.๒๓๔
๑๔	มีหน่วยงานหรือผู้ที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่พนักงาน	๒.๖๕๔
๑๕	จัดบริการข่าวสาร วารสาร และสิ่งควรรู้แก่พนักงาน	๒.๕๒๐

๒.๒ พนักงานดูจ้างหญิง ความต้องการใน ๕ ลำดับแรก เป็นความต้องการในเรื่อง การจัดบริการรับ-ส่ง การจัดที่พัก การช่วยเหลือคำปรึกษาพยาบาล การให้กู้ยืมเงินเมื่อจำเป็น การจัดตั้งโรงอาหาร หรือจัดอาหารหรือจำหน่ายอาหารราคาถูก โดยมีค่าของความต้องการ โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๑๓.๔๔๑, ๑๒.๘๑๖, ๑๒.๗๙๗, ๑๕.๖๘๕ และ ๑๑.๐๐๓ ตามลำดับ ความต้องการลำดับที่ ๖ เป็นความต้องการเรื่องบำเหน็จ บำนาญ ความต้องการลำดับ ๗ เป็น ความต้องการเรื่องการจัดร้านค้า หรือสหกรณ์จำหน่ายสินค้าราคาถูก ส่วนความต้องการในลำดับ ครั้งหลัง (ลำดับที่ ๘ - ๑๕) เป็นความต้องการในเรื่องการให้เงินรางวัลพิเศษ การจัดเก็บ เงินสะสม การจัดเครื่องแบบให้ฟรี การตรวจโรคประจำปี การจัดโครงการพักผ่อนหย่อนใจ การประกันชีวิตหรือประกันอุบัติเหตุ การจัดบริการข่าวสาร และการให้คำแนะนำปรึกษาแก่พนักงาน ดูจ้างที่มีปัญหา โดยมีความต้องการโดยเฉลี่ยลดหลั่นกันลงมา (ดังตารางที่ ๓๕)

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๕ แสดงการจัดเรียงลำดับประเภทสวัสดิการตามความต้องการ และความจำเป็นของพนักงานลูกจ้างหญิงในกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องพิมพ์

ลำดับความ ต้องการ	ประเภทสวัสดิการ	ค่าเฉลี่ยของความ ต้องการ (\bar{X})
๑	จัดบริการรถรับ-ส่ง	๑๓.๕๕๑
๒	จัดที่พักให้ หรือจัดระบบการนอนสงบามและที่คน	๑๒.๘๑๒
๓	ช่วยเหลือการรักษาพยาบาลแก่พนักงานและครอบครัว	๑๒.๗๙๓
๔	ให้ยืมหรือให้ยืมเงินกรณีจำเป็น	๑๒.๖๘๕
๕	จัดตั้งโรงอาหารหรือจัดอาหารให้ หรือจำหน่ายอาหารราคาถูก	๑๑.๐๐๓
๖	บำเหน็จ บำนาญ	๙.๕๙๓
๗	จัดร้านค้า หรือสหกรณ์ จำหน่ายสินค้าราคาถูก	๙.๐๕๒
๘	ให้เงินพิเศษ เช่น โบนัส เงินรางวัล เงินค่าชดเชยบุตร	๖.๓๓๗
๙	การจัดเก็บเงินสะสม	๖.๒๘๐
๑๐	จัดเครื่องแบบให้ฟรี	๕.๐๕๓
๑๑	การตรวจโรคประจำปี	๔.๓๕๗
๑๒	จัดโครงการพักผ่อนทั้งในและนอกที่ทำงาน	๓.๗๒๒
๑๓	การประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุ	๒.๗๒๐
๑๔	จัดบริการข่าวสาร วารสาร และสิ่งควรรู้ให้แก่พนักงาน	๑.๗๕๐
๑๕	มีหน่วยงาน หรือผู้ที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาแก่พนักงาน	๑.๗๐๐

จะเห็นได้ว่าความต้องการสวัสดิการในลำดับที่ ๑ - ๕ ของทั้งพนักงานลูกจ้างชายและพนักงานลูกจ้างหญิง มีความไม่แตกต่างกันมาก แสดงว่าพนักงานลูกจ้างทั้งชายและหญิงมีความต้องการสวัสดิการประเภทเหล่านี้เกือบจะเท่า ๆ กัน ความต้องการลำดับที่ ๑ - ๕ เป็นความต้องการในเรื่องรณบริการรับ-ส่งพนักงาน ที่พักอาศัย การช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล การกู้ยืมเงินในกรณีฉุกเฉิน และการจัดตั้งโรงอาหาร หรือการจำหน่ายอาหารราคาถูก โดยมีค่าของความต้องการโดยเฉลี่ยของแต่ละประเภทสวัสดิการดังกล่าวของทั้งพนักงานชายและหญิงที่ใกล้เคียงกันมาก คืออยู่ในช่วงระหว่าง ๑๓.๔๔๑ - ๑๐.๒๕๓ แต่จะมีความแตกต่างกันบ้างในการจัดลำดับความสำคัญตามความจำเป็นก่อนหลัง เช่น พนักงานชายจะมีความต้องการเฉลี่ยสูงสุดลำดับที่ ๑ ในเรื่องที่พักอาศัย ในขณะที่พนักงานลูกจ้างหญิงมีความต้องการในเรื่องรณบริการรับ-ส่งมาเป็นลำดับ ๑ เป็นต้น ส่วนความต้องการลำดับที่ ๒ ของทั้งพนักงานลูกจ้างชายและพนักงานลูกจ้างหญิง เป็นความต้องการประเภทเดียวกันคือเรื่องบำนาญ บำนาญ ความต้องการลำดับต่อ ๆ ไปก็มีทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ฉะนั้นในการจัดสวัสดิการให้แก่พนักงานลูกจ้างนายจ้างจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างกันและความคล้ายคลึงกันระหว่างความต้องการสวัสดิการของพนักงานลูกจ้างชายและพนักงานลูกจ้างหญิงด้วย มิใช่จัดให้เฉพาะฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเท่านั้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสวัสดิการที่ได้รับ

เมื่อสอบถามถึงความเห็นในการจัดสวัสดิการที่ได้รับอยู่ในปัจจุบันของพนักงาน ลูกจ้าง พบว่าสวัสดิการที่พนักงานลูกจ้างได้รับจากนายจ้างโดยส่วนรวมและยังคงอยู่ในระดับ ปานกลาง หรืออยู่ในเกณฑ์พอใช้ ซึ่งมีผู้ให้ความเห็นเช่นนี้ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ รองลงมา พนักงานลูกจ้างมีความเห็นว่าสวัสดิการที่จัดให้ตนอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี ยังไม่เป็นที่พอใจ และควร ปรับปรุงให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕ มีผู้ให้ความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่พอใจ คิดเป็น ร้อยละ ๑๕.๖ และผู้ไม่ตอบ และตอบไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ ๕.๕ โดยมีรายละเอียดตามขนาด ของกิจการ ดังนี้

กิจการขนาดใหญ่ พนักงานลูกจ้างมีความเห็นว่าสวัสดิการที่ได้รับอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง หรือพอใช้ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑ อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี ยังไม่เป็นที่พอใจ และอยากให้มี การปรับปรุง หรือเพิ่มเติมอีก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗ และอยู่ในเกณฑ์ดี มีความพอใจ ร้อยละ ๒๐.๗

กิจการขนาดกลาง ลูกจ้างส่วนใหญ่เห็นว่าสวัสดิการที่ได้รับอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง หรือพอใช้ได้ เมื่อเทียบกับกิจการขนาดเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕ อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี อยากให้ ปรับปรุงให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ และลูกจ้างที่มีความเห็นว่าสวัสดิการที่ได้รับอยู่ในเกณฑ์แล้ว คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕

กิจการขนาดเล็ก ลูกจ้างมีความเห็นว่าสวัสดิการที่ได้รับอยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้ คิดเป็น ร้อยละ ๓๓.๓ อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีไม่พอใจ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘ และมีความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ เป็นที่พอใจมีเพียงร้อยละ ๕.๕

จากตาราง จำนวนร้อยละของผู้ไม่ตอบ และตอบไม่ทราบในเรื่องนี้ ในกิจการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เท่ากับ ๗.๕, ๓๐.๐ และ ๓๓.๓ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าจำนวน ผู้ไม่ตอบและไม่ทราบเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องสวัสดิการที่ได้รับในกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก มีจำนวนสูงมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะลูกจ้างในกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก ไม่ค่อยให้ความสนใจ หรือไม่ค่อยมีความรู้ในเรื่องสวัสดิการเท่าใดนัก

ตารางที่ ๓๒ แสดงความเห็นในการจัดสวัสดิการที่มีอยู่ในปัจจุบัน

สถานประกอบการ	จำนวน ผู้ตอบ แบบ สอบถาม	อยู่ในเกณฑ์ รู้สึกพอใจ		อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง หรือพอใจ		อยู่ในเกณฑ์ ไม่ พอใจ		ไม่ตอบ ไม่ทราบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการขนาดใหญ่	๕๐๗	๑๐๕	๒๐.๗	๑๙๓	๓๘.๑	๑๗๑	๓๓.๗	๓๘	๗.๕
บริษัท ก	๒๒๗	๒๐	๘.๘	๑๐๘	๔๗.๖	๘๘	๓๘.๗	๑๑	๔.๙
บริษัท ข	๑๓๕	๒๕	๑๘.๕	๕๗	๔๒.๒	๕๓	๓๙.๓	๑๐	๗.๕
บริษัท ค	๑๐๕	๒๐	๑๙.๐	๕๒	๕๐.๐	๓๔	๓๒.๔	๙	๘.๕
กิจการขนาดกลาง	๕๐	๕	๑๒.๕	๑๓	๒๖.๕	๑๐	๒๐.๐	๑๒	๓๐.๐
บริษัท ง	๑๘	๓	๑๖.๗	๗	๓๘.๙	๕	๒๗.๗	๓	๑๖.๗
บริษัท จ	๑๒	๑	๘.๓	๓	๒๕.๐	๓	๒๕.๐	๕	๔๑.๗
บริษัท ฉ	๑๐	๑	๑๐.๐	๓	๓๐.๐	๓	๓๐.๐	๓	๓๐.๐
กิจการขนาดเล็ก	๑๘	๑	๕.๕	๖	๓๓.๓	๕	๒๗.๘	๖	๓๓.๓
บริษัท ซ	๗	๑	๑๔.๓	๒	๒๘.๖	๒	๒๘.๖	๒	๒๘.๖
บริษัท ฌ	๖	๐	๐	๑	๑๖.๗	๒	๓๓.๓	๓	๕๐.๐
บริษัท ฎ	๕	๐	๐	๓	๖๐.๐	๑	๒๐.๐	๑	๒๐.๐
รวม	๕๖๕	๑๑๐	๑๙.๖	๒๑๒	๓๗.๕	๑๘๖	๓๒.๙	๕๖	๙.๙

กิจการขนาดใหญ่ พนักงานลูกจ้างในกิจการขนาดใหญ่ที่ยังไม่พอใจเกี่ยวกับสวัสดิการที่ได้รับอยู่ในปัจจุบัน และมีความเห็นว่าสมควรจะปรับปรุงและเพิ่มเติมในเรื่องการจัดที่พักหรือช่วยเหลือค่าเช่าบ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕ รองลงมาเป็นการขอเพิ่มบริการรับส่งพนักงาน ร้อยละ ๑๗.๕ การเพิ่มวงเงินกู้ยืมที่สูงขึ้นร้อยละ ๕.๐ ให้นำจ้างจัดสถานที่พักผ่อนในระหว่างเวลาพัก และการส่งเสริมกีฬา ร้อยละ ๘.๕ ช่วยเหลือการรักษาพยาบาลแก่ครอบครัวเต็มจำนวนร้อยละ ๘.๒ เพิ่มค่าครองชีพร้อยละ ๗.๗ ร้านอาหารและจัดตั้งโรงอาหารร้อยละ ๖.๖ การตรวจโรคประจำปีอย่างน้อยปีละ ๑ - ๒ ครั้ง ร้อยละ ๓.๕ เงินสะสมเมื่อออกจากงาน ร้อยละ ๒.๕

นอกจากนั้นเป็นเรื่องการช่วยเหลือเรื่องการศึกษาบุตร การจัดห้องสมุด หาดเครื่องป้องกันอันตรายให้ แจกข่าวสารให้ทุกคน การประกันชีวิต ให้เบียดเบียน เพิ่มโบนัสประจำปี ปรับปรุงร้านค้าให้มีสินค้าขายหลายชนิด ซ่อมยนต์ได้ ให้เครื่องแบบ จัดฝึกอบรมพนักงาน ลาพักสะสมได้ และให้ค่าทำศพบิดามารดา (ดังตารางที่ ๓๗) ส่วนในการปรับปรุงสวัสดิการต่าง ๆ พนักงานลูกจ้างมีทัศนคติเกี่ยวกับการปรับปรุง เช่น การให้เงินกู้ควรจะให้เร็วขึ้น ควรให้มีแพทย์ประจำโรงงาน ตลอดเวลา การเบิกค่ารักษาพยาบาลควรเบิกได้หมด ไม่ควรกำหนดวงเงิน เป็นต้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๗ แสดงความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุง/เพิ่มสวัสดิการในกิจการขนาดใหญ่

ลำดับ ที่	ประเภทสวัสดิการ	บริษัท ก	บริษัท ข	บริษัท ค	รวม N = ๔๐๓	
					จำนวน	ร้อยละ
๑	การจัดที่พัก การช่วยเหลือค่าเช่าบ้าน	๓๘	๓๒	๕๐	๑๒๐	๑๙.๘
๒	จัดรถบริการรับ-ส่ง	๒๗	๒๘	๔๑	๑๔๕	๑๗.๘
๓	การกั้มเงิน	๒๙	๒๕	๑๘	๗๒	๙.๐
๔	จัดสถานที่พักผ่อน ให้เวลาพัก ส่งเสริมกีฬา	๒๔	๑๕	๒๙	๖๘	๘.๕
๕	ช่วยเหลือการรักษาพยาบาลแก่ครอบครัว เต็มตามจำนวน	๑๕	๒๗	๒๔	๖๖	๘.๒
๖	เพิ่มค่าครองชีพ	๑๔	๑๙	๒๙	๖๒	๗.๗
๗	จัดร้านอาหาร โรงอาหาร	๐	๔๐	๑๒	๕๓	๖.๖
๘	การตรวจโรคประจำปี	๑๖	๘	๘	๒๘	๓.๕
๙	เงินสะสม	๖	๒	๒๔	๒๖	๓.๒
๑๐	ช่วยเหลือค่าศึกษาบุตร	๑	๑๑	๕	๑๗	๒.๑
๑๑	ห้องสมุด	๑๔	๔	๖	๑๘	๒.๒
๑๒	การป้องกันอันตราย	๑	๐	๑๓	๑๔	๑.๗
๑๓	แจกข่าวสารทุกคน	๐	๑๓	๐	๑๓	๑.๖
๑๔	การประกันชีวิต	๑	๑	๑๐	๑๒	๑.๕
๑๕	เบี้ยขยัน	๑	๑	๑๑	๑๓	๑.๕
๑๖	โบนัส	๒	๕	๐	๗	๐.๘
๑๖	ร้านค้าจำหน่ายสินค้าราคาถูก	๒	๒	๕	๙	๑.๑
๑๘	เครื่องแบบ	๕	๑	๐	๖	๐.๗
๑๘	การฝึกอบรม	๐	๑	๑	๒	๐.๒
๒๐	ลาพักสะสมได้	๐	๑	๐	๑	๐.๑
๒๐	ค่าทำศพบิดามารดา	๒	๖	๒	๑๐	๑.๒

กิจการขนาดกลาง ลูกจ้างมีความต้องการให้ปรับปรุงเรื่องที่พัก และการรักษาพยาบาลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐ กล่าวคือ ที่พักที่จัดให้ไม่ควรแออัด และควรจัดให้กับทุกคนเข้าพักได้ ไม่ควรจัดให้เฉพาะบางคน การเบิกการรักษาพยาบาลควรเบิกได้หมด ไม่ว่าการทำงานนั้นจะเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานหรือไม่ รองลงมาลูกจ้างมีความต้องการให้ปรับปรุงค่าน้ำอาหาร คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒ เช่น จัดอาหารให้ กับชาวควรจะเรียกเพิ่มเติมได้ ชนิดของกับชาวควรจะเปลี่ยนแปลง ๆ และควรจัดให้ทุกคน ไม่ควรให้เฉพาะบางคน และส่วนใหญ่ต้องการให้ทางโรงงานจัดในรูปบริการฟรีมากกว่าต้องเสียเงิน นอกจากนี้ลูกจ้างยังต้องการให้เพิ่มค่าครองชีพให้เบี่ยขยัน เงินรางวัลพิเศษ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓ เท่ากัน การจัดบริการรถรับ-ส่ง การจัดใหม่เวลาพักผ่อน การให้ขยืมเงินได้ในกรณีจำเป็น และการลาจได้โดยได้รับค่าจ้าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕, ๘.๗, ๗.๘ และ ๖.๑ ตามลำดับ ดังตารางที่ ๓๘

ตารางที่ ๓๘ แสดงความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุง/เพิ่มสวัสดิการในกิจการขนาดกลาง

ลำดับ ที่	ประเภทสวัสดิการ	บริษัท ก	บริษัท จ	บริษัท ฉ	รวม N = ๑๑๔	
					จำนวน	ร้อยละ
๑	การจัดที่พัก	๗	๕	๔	๑๖	๑๔.๐
๒	การรักษาพยาบาล	๖	๖	๔	๑๖	๑๔.๐
๓	การจัดอาหาร	๖	๕	๔	๑๕	๑๓.๒
๔	เพิ่มค่าครองชีพ	๕	๔	๕	๑๔	๑๒.๓
๕	เบี่ยขยัน เงินรางวัลพิเศษ	๗	๕	๕	๑๗	๑๕.๐
๖	รถบริการรับ-ส่ง	๖	๖	๐	๑๒	๑๐.๕
๗	จัดเวลาพักผ่อน	๕	๔	๒	๑๑	๙.๗
๘	การให้ขยืมเงิน	๕	๒	๕	๑๒	๑๐.๕
๙	ลาจได้รับค่าจ้าง	๔	๒	๑	๗	๖.๑

กิจการขนาดเล็ก ลูกจ้างมีความต้องการให้ปรับปรุงในเรื่องที่พื้กอาศัยมากเป็นอันดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗ รองลงมาต้องการให้มีการปรับปรุงเรื่องอาหาร คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖ เพิ่มค่าครองชีพต่างหากจากเงินเดือน ร้อยละ ๒๑.๘ และให้เงินรางวัลพิเศษ ร้อยละ ๑๔.๓ ดังตารางที่ ๓๕

ตารางที่ ๓๕ แสดงความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุง/เพิ่มสวัสดิการในกิจการขนาดเล็ก

ลำดับ ที่		บริษัท ข	บริษัท ฉ	บริษัท ญ	รวม N = ๑๔	
					จำนวน	ร้อยละ
๑	พื้ก	๓	๑	๑	๕	๓๕.๗
๒	อาหาร	๒	๒	๑	๕	๒๘.๖
๓	เพิ่มค่าครองชีพ	๑	๑	๑	๓	๒๑.๘
๔	เงินรางวัลพิเศษ	๑	๒	๑	๒	๑๔.๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย